

Vlaanderen
is sterk in cijfers

RAPPORT STATISTIEK
VLAANDEREN, 2021/6

RESULTATEN COVID-19-BEVRAGING

WONEN, MOBILITEIT, KINDERWENS, ONDERWIJS, DIGITALISERING EN AANPAK VAN DE CRISIS

STATISTIEK
VLAANDEREN

INHOUD

SAMENVATTING	3
INLEIDING	5
1 GEBRUIKTE METHODE	7
2 RESULTATEN COVID-19-BEVRAGING	11
2.1 Wonen	11
2.1.1 Woonsituatie	11
2.1.2 Woonkost	16
2.2 Mobiliteit	20
2.2.1 Wijziging autogebruik	21
2.2.2 Wijziging treingebruik	24
2.2.3 Wijziging gebruik bus, tram, metro	27
2.2.4 Wijziging gebruik (elektrische) fiets	29
2.2.5 Wijziging gebruik motor, bromfiets en scooter	32
2.2.6 Wijziging verplaatsingen te voet	32
2.3 Kinderwens	34
2.3.1 Kinderwens voor de coronacrisis	35
2.3.2 Kinderwens op moment van de bevraging	37
2.4 Onderwijs	39
2.4.1 Ervaringen van de kinderen met afstandsleren	40
2.4.2 Randvoorwaarden voor afstandsleren	42
2.4.3 Ervaringen van ouders met afstandsleren	46
2.5 Digitalisering	54
2.6 Aanpak van de crisis door de overheid	57
BESLUIT	65

WONEN, MOBILITEIT, KINDERWENS, ONDERWIJS, DIGITALISERING EN AANPAK VAN DE CRISIS

SAMENVATTING

Vlaanderen werd net als de rest van de wereld vanaf het voorjaar van 2020 zwaar getroffen door de coronapandemie. Dat zorgde voor een grote nood aan betrouwbare en actuele gegevens over de impact van deze crisis op de leefsituatie van de bevolking. Om aan die nood tegemoet te komen, organiseerde Statistiek Vlaanderen in het voorjaar van 2021 een grootschalige COVID-19-bevraging. Aan 20.000 meerderjarige inwoners van het Vlaamse Gewest, geselecteerd via een toevalssteekproef uit het Rijksregister, werd gevraagd naar de impact van de crisis op hun gezondheid, sociale contacten, werksituatie, inkomen en woon- en gezinssituatie.

Dit rapport is het laatste in een reeks van 3 rapporten waarin de algemene resultaten van de COVID-19-bevraging worden voorgesteld. In dit rapport wordt ingegaan op de resultaten van de vragen over wonen, mobiliteit, kinderswens, onderwijs, digitalisering en de aanpak van de crisis door de overheid.

Wat de woonsituatie betreft, blijkt een relatief beperkte groep een aantal aspecten van de woning tijdens de coronacrisis als nadelig te hebben ervaren. Er wordt vooral melding gemaakt van een gebrek aan ruimte, een gebrekkige kwaliteit van de woning, onvoldoende winkels en voorzieningen in de buurt of geen of een te kleine tuin of balkon. In vergelijking met de periode voor de coronacrisis weegt voor 15% de woonkost nu zwaarder door dan ervoor.

De cijfers over mobiliteit maken duidelijk dat wandelen beschouwd kan worden als de 'winnaar' onder de vervoersmodi. De helft van de wandelaars zegt nu meer te wandelen dan voor de coronacrisis. Er wordt ook meer gefietst dan voor de crisis.

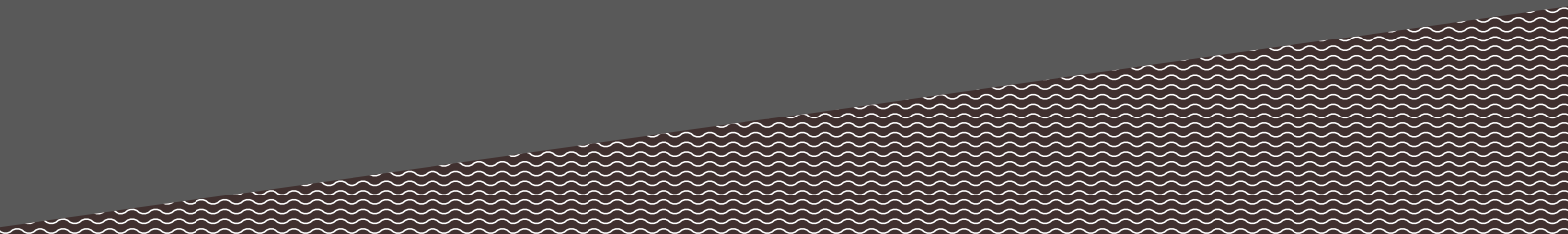
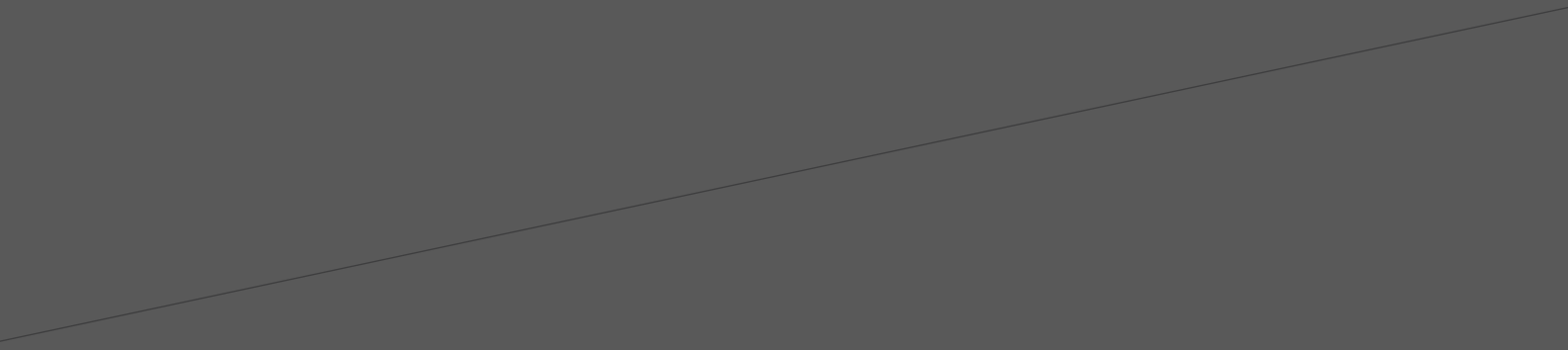
De auto wordt minder gebruikt. Maar vooral het gebruik van het openbaar vervoer is sterk verminderd.

Uit de bevraging blijkt voorts dat er een (mogelijk tijdelijk) effect verwacht kan worden van de coronacrisis op de vruchtbaarheid: 17% van de personen die voor de coronacrisis plannen hadden om kinderen te krijgen, heeft die plannen tijdelijk uitgesteld of definitief opgeborgen.

De resultaten van de bevraging geven aan dat 39% van de kinderen het afstandslernen in het onderwijs als moeilijk hebben ervaren. Een grote meerderheid van de ouders stelt dat hun kinderen tijdens de periode van afstandslernen een rustig plekje hadden in huis om de lessen te volgen en daarvoor zelf of via een gezinslid een computer ter beschikking hadden. Ruim de helft van de ouders heeft de kinderen zelf begeleid bij het afstandslernen. Voor 59% van de werkende ouders was het moeilijk om dat te combineren met het uitoefenen van de eigen job.

Wat digitalisering betreft, geeft 47% aan het internet nu vaker te gebruiken dan voor de crisis. Die toename ligt hoger bij vrouwen, hogeschoolden, personen die wonen in een huishouden met kinderen en personen in de grootsteden.

Gevraagd naar een beoordeling van de overheidsaanpak van de coronacrisis, blijkt de groep die hierover negatief oordeelt groter dan de groep die positief oordeelt. Mannen zijn kritischer dan vrouwen, jongeren kritischer dan ouderen. Tegelijk is bijna drie kwart van mening dat de opgelegde richtlijnen helpen om de verspreiding van het coronavirus te beperken. Hoe ouder en hoe hoger opgeleid, hoe vaker men overtuigd is van de doeltreffendheid van de maatregelen.

INLEIDING

Statistiek Vlaanderen (SV) publiceert op haar website de meest actuele Vlaamse openbare statistieken over tal van thema's. In het voorjaar van 2020 brak onverwacht de coronapandemie uit, wat een grote impact had op de leefsituatie van de bevolking. Daarbij ontstond de nood aan betrouwbare en actuele data om de impact van de crisis in kaart te brengen. Statistiek Vlaanderen nam daarom het initiatief om een specifieke burgerbevraging op te zetten over de impact van de COVID-19-crisis. De bevraging werd ontwikkeld in samenspraak met actoren uit het netwerk Statistiek Vlaanderen en een aantal externe experts.

Dit rapport is het laatste in een reeks van 3 rapporten waarin de algemene resultaten van de COVID-19-bevraging worden voorgesteld. In dit rapport worden de resultaten gepresenteerd van de vragen over wonen, mobiliteit, kinderwens, onderwijs, digitalisering en

de aanpak van de crisis door de overheid. In een eerste rapport, gepubliceerd eind april, werd ingegaan op de vragen over gezondheid, welzijn en sociale contacten. In een 2de rapport, dat half mei verscheen, stonden de thema's werk, inkomen en levenslang leren centraal. Alle rapporten zijn te vinden op de website van Statistiek Vlaanderen: www.statistiekvlaanderen.be.

Verderop in 2021 zullen aanvullend nog bijkomende SV-rapporten gepubliceerd worden waarin bepaalde topics van de COVID-19-bevraging meer in de diepte worden uitgespit. Vanaf midden 2021 worden de data ook ter beschikking gesteld aan derden die zelf analyses willen uitvoeren op de data. Geïnteresseerden kunnen een data-aanvraag indienen bij Statistiek Vlaanderen via een aanvraagformulier dat opgevraagd kan worden door te mailen naar sv@vlaanderen.be.

1

GEBRUIKTE METHODE

De resultaten van de COVID-19-bevraging voldoen dankzij de gebruikte hoogwaardige methodologie aan de hoogste statistische kwaliteitsstandaarden.

Er werd vooreerst gebruik gemaakt van een toevalssteekproef op basis van het Rijksregister. 20.000 personen van 18 jaar en ouder die wonen in het Vlaamse Gewest werden willekeurig geselecteerd voor deelname aan de bevraging.

De COVID-19-bevraging was daarnaast opgebouwd als een zogenaamde 'mixed mode'-bevraging. Dat betekent dat de respondenten de vragenlijst op verschillende manieren konden invullen. De geselecteerde personen werden eind januari 2021 per brief uitgenodigd om de bevraging online in te vullen. Wie niet online deelnam, kreeg eind februari alsnog een schriftelijke vragenlijst in de bus. De bevraging werd afgesloten eind maart 2021. De combinatie van een online en papieren vragenlijst zorgde ervoor dat ook personen die geen of onvoldoende digitale toegang hebben, mee werden opgenomen in de bevraging.

Ten slotte werd de vragenlijst zo opgesteld dat hij makkelijk in te vullen is via de smartphone ('mobile first'-design). Daarmee wordt ingespeeld op de sterke toename van de rol van de smartphone in onlinecommunicatie en dit met het oog op een beter bereik van specifieke moeilijk bereikbare groepen zoals jongeren. De voornaamste uitdagingen bij het uitwerken van het 'mobile first'-principe liggen bij het reduceren van de lengte van de vragenlijst en het herontwerpen van de vraagstelling om het invullen van de vragen zo eenvoudig mogelijk te maken. Dat vertaalt zich concreet in het gebruik van kortere vragen die passen op het kleinste scherm (smartphone) en in het beperken van de vraaglast via het gebruik van een beperkt aantal antwoordmogelijkheden en toegankelijk taalgebruik.

De combinatie van bovenstaande elementen zorgt ervoor dat de resultaten van de COVID-19-bevraging een uniek representatief beeld geven van de impact van de coronacrisis op de houdingen, gedragingen en leefsituatie van de inwoners van het Vlaamse Gewest.

Uiteindelijk leverde de COVID-19-bevraging 10.035 bruikbare enquêtes op. Afgezet tegenover de brutosteekproef van 20.000 personen komt dat overeen met een responsgraad van 50,2%. Van de 10.035 bruikbare enquêtes werden er 72,5% online ingevuld en 27,5% op papier. Naar achtergrondkenmerken van de respondenten stellen we hier opvallende verschillen vast, vooral naar leeftijd en opleiding. Terwijl bij de respondenten tot 35 jaar maar 14% via de papieren vragenlijst deelnam, stijgt dat aandeel tot 57% bij de 75-plussers. Ook sprekend is het verschil naar opleidingsniveau: 47% van de laaggeschoolden nam deel via de papieren vragenlijst, bij hooggeschoolden gaat het om 14%. Het onderstreept het belang van het aanbieden van een

papieren versie van de bevraging. Indien dat niet gebeurt, bestaat het risico dat een belangrijk deel van de doelgroep niet wordt bereikt, vooral dan oudere en laagopgeleide respondenten.

Omwille van de onvermijdelijke verschillen in de respons naar achtergrondkenmerken werd de uiteindelijke steekproef gewogen bij de berekening van de resultaten. Dat houdt in dat men de ondervertegenwoordigde groepen meer laat doorwegen, terwijl de groepen die oververtegenwoordigd zijn minder gewicht krijgen. Op die manier worden de verhoudingen tussen de verschillende doelgroepen in de uiteindelijke steekproef hersteld en in overeenstemming gebracht met het steekproefkader. Zo bekomt men een representatieve steekproef voor de beoogde doelpopulatie, alvast op grond van de gebruikte achtergrondkenmerken. Bij de weging van de COVID-19-bevraging werd rekening gehouden met volgende 5 achtergrondkenmerken: geslacht, leeftijd, opleidingsniveau, nationaliteit (Belg/niet-Belg) en urbanisatiegraad.

Een meer uitgebreide bespreking over de steekproeftrekking, de manier waarop de vragenlijst werd aangeboden ('mixed mode'), het ontwerp van de vragenlijst ('mobile first'), de gerealiseerde respons, de representativiteit van de bevraging en de gebruikte weging is te vinden in het eerder gepubliceerde eerste rapport dat raadpleegbaar is op www.statistiekvlaanderen.be.

2.

RESULTATEN COVID-19-BEVAGING

In dit rapport worden de algemene resultaten gepresenteerd van de vragen uit de COVID-19-bevraging over wonen, mobiliteit, kindertoeslag, onderwijs, digitalisering en de aanpak van de crisis door de overheid. Daarbij worden telkens eerst de resultaten voor de totale relevante populatie besproken, waarna ingegaan wordt op mogelijke verschillen naar een aantal achtergrondkenmerken. Om te beoordelen of er sprake is van een statistisch significant verschil tussen de scores van de verschillende groepen binnen een bepaald achtergrondkenmerk (bijvoorbeeld tussen mannen en vrouwen) wordt gebruik gemaakt van de Cramer's V-test. Als de bijhorende p-waarde kleiner is dan 0,050 beschouwen we het verband als significant. Dat geven we aan in de figuren door de staven een blauwe kleur te geven. In de beschrijving van de verschillen staan we ook voornamelijk stil bij de significante verschillen.

In de figuren van dit rapport zijn niet alle resultaten opgenomen. Die zijn raadpleegbaar in de bijlage die samen met dit rapport gepubliceerd werd op de website van Statistiek Vlaanderen (www.statistiekvlaanderen.be). In de bijlage is bij elke vraag ook telkens het aantal respondenten opgenomen.

2.1 WONEN

Een uitgebreid deel van de vragenlijst van de COVID-19-bevraging peilt naar de impact van de coronacrisis op de woonsituatie, op de tevredenheid over de woning en op de woonkosten. De belangrijkste resultaten van de vragen over deze aspecten worden hierna besproken.

2.1.1 WOONSITUATIE

80% van de bevroegden woont op het moment van de bevraging in een huis, 19% in een appartement of studio. De overige 1% woont in een seniorenwoning, serviceflat of een woonzorgcentrum. 5% geeft aan niet over een tuin of balkon te beschikken.

De grote meerderheid is zelf (of een gezinslid) eigenaar van de woning waarin men woont (77%). 16% huurt een private woning, 4% een sociale woning.

Ruim 4 op de 5 zijn op het moment van de bevraging (heel) tevreden over de woning waarin ze wonen (83%). Een minderheid is (heel) ontevreden (8%). Nog eens 8% is niet tevreden en niet ontevreden.

Gevraagd naar welke aspecten van de woning als nadelig ervaren worden tijdens de coronacrisis, wordt een gebrek aan ruimte het vaakst aangeduid (8%). Daarna volgen een gebrekkige kwaliteit van de woning (7%), onvoldoende winkels en voorzieningen in de buurt en een te kleine tuin of balkon (telkens 6%). Ruim 6 op de 10 geven aan dat geen enkel aspect van de woning als nadelig wordt ervaren.

Tabel 1. Aspecten van de woning die als nadelig ervaren worden tijdens de coronacrisis
Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

	IN %
Onvoldoende ruimte	8
Een gebrekkige kwaliteit van de woning (ramen, verwarming, dak, ...)	7
Een te kleine tuin of balkon	6
Onvoldoende voorzieningen en winkels in de buurt	6
Onvoldoende groen in de buurt	5
Geen tuin of balkon	4
Een te drukke buurt	4
Iets anders	4
Geen van bovenstaande aspecten	61
Weet niet/geen antwoord	8

Noot: doordat respondenten bij deze vraag meer dan 1 antwoord konden aanduiden, is de som van de percentages in de tabel groter dan 100%. Het aantal respondenten per antwoordcategorie is te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

Er bestaan geen noemenswaardige verschillen tussen mannen en vrouwen in de aspecten die ze als nadelig beschouwen aan hun woning.

Naar leeftijd zijn er wel enkele verschillen. Een gebrekkige kwaliteit van de woning, onvoldoende ruimte, een te kleine of geen tuin en onvoldoende groen in de buurt worden door de groepen tussen 18 en 44 jaar opvallend vaker aangeduid. Hoe ouder, hoe vaker men aangeeft dat onvoldoende voorzieningen en winkels in de buurt een probleem vormen. Bij de personen ouder dan 75 loopt dat aandeel op tot 13%.

Hooggeschoolden ervaren het gebrek aan ruimte, een te kleine tuin of onvoldoende groen in de buurt het vaakst als nadelig. Laaggeschoolden geven de nabijheid van voorzieningen en winkels vaker aan als een nadelig aspect.

Naar huishoudpositie wijzen personen die zonder partner maar met kinderen wonen het vaakst op een gebrekkige kwaliteit van hun woning (12%) en op onvoldoende ruimte (12%). Ook andere huishoudposities met kinderen geven duidelijk vaker aan dat ze te kampen hebben met onvoldoende ruimte in huis. Tegelijk wijzen alleenstaanden meer dan andere huishoudposities op een gebrek aan tuin of balkon en onvoldoende groen in de buurt.

Figuur 2.1.1.a. Aandeel dat leeft in woning met een gebrekkige kwaliteit, onvoldoende ruimte, te drukke buurt en onvoldoende voorzieningen in de buurt naar geslacht, leeftijd, huishoudpositie en opleiding

Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

De blauwe staven wijzen op statistisch significante verschillen

	Gebrekkige kwaliteit	Onvoldoende ruimte	Te drukke buurt	Onvoldoende voorzieningen
Totaal	7	8	4	6
Man	7	9	4	6
Vrouw	7	8	4	6
18-24 jaar	10	13	5	7
25-34 jaar	12	17	6	5
35-44 jaar	11	15	4	5
45-54 jaar	7	7	4	4
55-64 jaar	5	3	3	4
65-74 jaar	4	2	3	7
75 jaar en ouder	3	2	4	13
Woont alleen	9	7	5	7
Met partner zonder kinderen	5	4	4	6
Met partner en kind(eren)	7	11	4	5
Niet met partner wel met kind(eren)	12	12	3	5
Bij ouders	8	12	5	8
Laaggeschoold	7	6	3	8
Middengeschoold	8	8	5	6
Hooggeschoold	6	10	5	5

Noot: het aantal respondenten en de percentages van alle antwoordcategorieën zijn te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

Figuur 2.1.1.b. Aandeel dat leeft in woning zonder tuin of balkon, een te kleine tuin of balkon en onvoldoende groen in de buurt naar geslacht, leeftijd, huishoudpositie en opleiding

Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

De blauwe staven wijzen op statistisch significante verschillen

	Geen tuin of balkon	Te kleine tuin of balkon	Onvoldoende groen in de buurt
Totaal	4	6	5
Man	4	6	5
Vrouw	4	6	5
18-24 jaar	5	8	7
25-34 jaar	8	11	10
35-44 jaar	6	8	6
45-54 jaar	3	5	5
55-64 jaar	2	3	3
65-74 jaar	2	2	3
75 jaar en ouder	2	2	3
Woont alleen	9	6	7
Met partner zonder kinderen	2	5	4
Met partner en kind(eren)	3	6	5
Niet met partner wel met kind(eren)	7	6	5
Bij ouders	4	5	7
Laaggeschoold	4	4	4
Middengeschoold	4	5	5
Hooggeschoold	4	7	6

Noot: het aantal respondenten en de percentages van alle antwoordcategorieën zijn te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

De verschillen tussen de provincies blijven vrij beperkt. Een te drukke buurt is het minst een probleem in Limburg. Het aandeel dat onvoldoende winkels en voorzieningen aangeeft, ligt het laagst in Antwerpen. In Antwerpen en Oost-Vlaanderen ligt het aandeel met geen of een te kleine tuin of balkon en onvoldoende groen in de buurt het hoogst.

Naar urbanisatiegraad zijn de verschillen iets meer uitgesproken: in de groot- en centrumsteden is er duidelijk minder tevredenheid over de kwaliteit van de woning en wordt onvoldoende ruimte en een te drukke buurt vaker als nadelig gezien. Ook het aandeel met geen of een te kleine tuin of balkon en onvoldoende groen in de buurt ligt het hoogst in de groot- en centrumsteden. Onvoldoende voorzieningen in de buurt worden vooral op het platteland als nadelig ervaren.

Figuur 2.1.1.c. Aandeel dat leeft in woning met gebrekkige kwaliteit, onvoldoende ruimte, te drukke buurt en onvoldoende voorzieningen in de buurt naar provincie en urbanisatiegraad

Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

De blauwe staven wijzen op statistisch significante verschillen

	Gebrekkige kwaliteit	Onvoldoende ruimte	Te drukke buurt	Onvoldoende voorzieningen
Totaal	7	8	4	6
Antwerpen	8	9	5	4
Limburg	6	8	2	7
Oost-Vlaanderen	8	8	5	6
Vlaams-Brabant	7	8	4	8
West-Vlaanderen	7	7	4	7
Grootsteden	11	14	9	4
Centrumsteden	10	10	5	4
Stedelijke rand	6	7	4	6
Kleinere steden	7	7	4	6
Overgangsgebied	6	7	3	6
Platteland	7	7	2	9

Noot: het aantal respondenten en de percentages van alle antwoordcategorieën zijn te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

Figuur 2.1.1.d. Aandeel dat leeft in woning zonder tuin of balkon, een te kleine tuin of balkon en onvoldoende groen in de buurt naar provincie en urbanisatiegraad Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

De blauwe staven wijzen op statistisch significante verschillen

	Geen tuin of balkon	Te kleine tuin of balkon	Onvoldoende groen in de buurt
Totaal	4	6	5
Antwerpen	6	6	6
Limburg	2	4	3
Oost-Vlaanderen	4	8	6
Vlaams-Brabant	3	4	4
West-Vlaanderen	2	5	5
Grootsteden	14	13	12
Centrumsteden	5	9	9
Stedelijke rand	2	4	5
Kleinere steden	4	6	5
Overgangsgebied	2	4	3
Platteland	1	2	2

Noot: het aantal respondenten en de percentages van alle antwoordcategorieën zijn te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

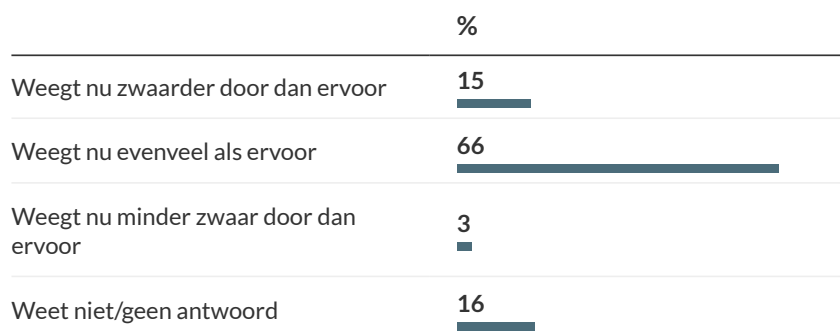
2.1.2 WOONKOST

De helft van de bevroegden geeft aan dat de woonkost op het moment van de bevraging geen zware last vormt voor het huishoudbudget. Voor 29% vormt de woonkost min of meer een zware last en voor 11% gaat het om een zware last. Daarnaast heeft 10% hier geen zicht op of kiest ervoor om niet op deze vraag te antwoorden.

In vergelijking met de situatie voor de coronacrisis weegt voor 15% de woonkost zwaarder door dan ervoor. Voor 66% is er geen verschil en voor 3% weegt de woonkost minder zwaar door. Ook hier zegt een behoorlijk grote groep het niet te weten of geeft geen antwoord.

Figuur 2.1.2.a. Vergelijking zwaarte woonkost voor huishoudbudget op moment van bevraging met situatie voor de coronacrisis

Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

Noot: het aantal respondenten per antwoordcategorie is te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

Tussen mannen en vrouwen blijven de verschillen op dit vlak vrij beperkt. Naar leeftijd zijn de verschillen groter. Bij de groepen van 25 tot 54 jaar zegt telkens ongeveer 20% dat de woonkost nu zwaarder doorweegt dan voor de coronacrisis. Bij de leeftijdsgroepen boven de 65 jaar is dat aandeel een stuk lager (8% tot 9%).

Naar huishoudpositie geeft de groep die zonder partner woont maar met kinderen het vaakst aan dat de woonkost zwaarder doorweegt dan voor de coronacrisis (25%). Bij de personen met partner maar zonder kinderen ligt dat aandeel het laagst (11%).

Het aandeel dat aangeeft dat de woonkost zwaarder doorweegt dan voor de coronacrisis ligt hoger bij de midden- en laaggeschoolden (16% tot 17%) dan bij de hooggeschoolden (12%).

Figuur 2.1.2.b. Vergelijking zwaarte woonkost voor huishoudbudget op moment van bevraging met situatie voor de coronacrisis naar geslacht, leeftijd, huishoudpositie en opleiding

Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

De blauwe staven wijzen op statistisch significante verschillen

	Weegt zwaarder door	Weegt minder zwaar door
Totaal	15	3
Man	16	3
Vrouw	14	2
18-24 jaar	14	1
25-34 jaar	21	3
35-44 jaar	20	2
45-54 jaar	19	3
55-64 jaar	13	3
65-74 jaar	8	3
75 jaar en ouder	9	2
Woont alleen	16	3
Met partner zonder kinderen	11	3
Met partner en kind(eren)	17	3
Niet met partner wel met kind(eren)	25	2
Bij ouders	14	2
Laaggeschoold	16	3
Middengeschoold	17	3
Hooggeschoold	12	3

Noot: het aantal respondenten en de percentages van alle antwoordcategorieën zijn te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

De verschillen tussen de provincies blijven beperkt. Naar urbanisatiegraad zijn de verschillen iets meer uitgesproken: in de grootsteden, centrumsteden en kleinere steden zegt telkens 17% dat de woonkost nu zwaarder doorweegt dan voor de coronacrisis, in de gemeenten in het overgangsgebied, de stadsrand en het platteland gaat het telkens om 13% tot 14%.

Figuur 2.1.2.c Vergelijking zwaarte woonkost voor huishoudbudget op moment van bevraging met situatie voor de coronacrisis naar provincie en urbanisatiegraad
Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

De blauwe staven wijzen op statistisch significante verschillen

	Weegt zwaarder door	Weegt minder zwaar door
Totaal	15	3
Antwerpen	15	2
Limburg	15	2
Oost-Vlaanderen	16	3
Vlaams-Brabant	15	2
West-Vlaanderen	14	3
Grootsteden	17	3
Centrumsteden	17	2
Stedelijke rand	13	3
Kleinere steden	17	3
Overgangsgebied	14	2
Platteland	13	3

Noot: het aantal respondenten en de percentages van alle antwoordcategorieën zijn te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

2.2 MOBILITEIT

Wat mobiliteit betreft, werd aan de respondenten gevraagd om aan te geven in welke mate hun gebruik van bepaalde vervoersmiddelen voor dagelijkse verplaatsingen is gewijzigd in vergelijking met de periode voor de coronacrisis.

Niet alle vervoersmiddelen worden door de gehele bevolking gebruikt. Zo geven 2 op de 3 aan dat ze de trein en de bus, tram of metro nooit gebruiken (niet op het moment van de bevraging en niet voor de coronacrisis). Bij de motor, brommer of scooter loopt dat op tot 86%. Slechts 10% geeft aan niet te wandelen of zich te verplaatsen met de auto.

Tabel 2. Aandeel dat aangeeft vervoersmiddel niet te gebruiken (niet op moment van bevraging en niet voor de coronacrisis)

Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

	GEEN GEBRUIK
Auto	10
Trein	65
Tram, bus, metro	66
(Elektrische) fiets	37
Motor, brommer of scooter	86
Te voet	10

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

Aangezien het doel hier niet is om het gebruik van een bepaald vervoersmiddel op het moment van de bevraging in beeld te brengen, maar wel om de verschuiving van het gebruik van een vervoersmiddel tegenover de periode voor de coronacrisis te analyseren, wordt er bij de verdere berekeningen geen rekening gehouden met de respondenten die aangaven dat ze het vervoersmiddel in kwestie nu niet en ook niet voor de coronacrisis gebruiken. De uitspraken in het onderstaande stuk over wijzigingen in gebruik gaan dan ook niet over de gehele bevolking, maar telkens enkel over dat deel van de bevolking dat een bepaald vervoersmiddel gebruikt, bijvoorbeeld de autogebruikers of de treingebruikers.

Tabel 3. Vergelijking van gebruik van vervoersmiddelen met situatie voor de coronacrisis bij groep die aangeeft vervoersmiddel te gebruiken

Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

	NU MINDER VAAK	NU ONGEVEER EVEN VAAK	NU VAKER	WEET NIET/ GEEN ANT- WOORD
Auto	45	46	7	2
Trein	65	17	5	12
Tram, bus, metro	66	19	5	11
(Elektrische) fiets	20	45	29	6
Motor, brommer of scooter	18	29	7	47
Te voet	10	38	50	3

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

Iets minder dan de helft van de autogebruikers geeft aan de wagen nu minder vaak te gebruiken dan voor de coronacrisis. 2 op de 3 gebruikers van het openbaar vervoer geven aan de trein, tram, bus of metro minder te gebruiken. Bij 2 vervoersmiddelen is het gebruik duidelijk gestegen. Dat is het geval bij wandelen en fietsen.

2.2.1 WIJZIGING AUTOGEBRUIK

Als aan de autogebruikers gevraagd wordt om hun gebruik van de wagen te vergelijken met de situatie voor de coronacrisis, dan geeft 45% aan de wagen minder te gebruiken (zie tabel 3). Voor 46% is er weinig tot geen verschil in gebruik. 7% van de autogebruikers geeft aan de wagen meer te gebruiken.

Bij de verschuiving van het autogebruik is er nagenoeg geen verschil tussen mannen en vrouwen.

De verschillen naar leeftijd zijn meer uitgesproken. De jongere groepen geven vaker aan dat ze de wagen nu meer gebruiken dan voor de coronacrisis. Hoe ouder, hoe vaker de autogebruikers de wagen nu minder te gebruiken.

Autogebruikers die alleen wonen (49%) of met een partner zonder kinderen (50%) geven het meest aan de auto minder vaak te gebruiken in vergelijking met de situatie voor de coronacrisis. Bij gezinnen met kinderen ligt dat aandeel op 41 tot 42%. De laagste score wordt genoteerd door de autogebruikers die (nog) bij hun ouders wonen. Hier geeft slechts 37% aan de auto minder te gebruiken. Tegelijk geeft 19% van hen aan de wagen nu net meer te gebruiken.

Hooggeschoolden (51%) geven vaker aan de auto nu minder te gebruiken dan laag- en middengeschoolden (43% en 40%).

Figuur 2.2.1.a. Vergelijking gebruik van auto op moment van bevraging met situatie voor de coronacrisis bij autogebruikers naar geslacht, leeftijd, huishoudpositie en opleiding Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

De blauwe staven wijzen op statistisch significante verschillen

	Nu minder vaak	Nu vaker
Totaal	45	7
Man	45	7
Vrouw	45	8
18-24 jaar	39	22
25-34 jaar	34	12
35-44 jaar	40	8
45-54 jaar	42	6
55-64 jaar	46	4
65-74 jaar	56	3
75 jaar en ouder	59	3
Woont alleen	49	6
Met partner zonder kinderen	50	5
Met partner en kind(eren)	41	6
Niet met partner wel met kind(eren)	42	6
Bij ouders	37	19
Laaggeschoold	43	7
Middengeschoold	40	7
Hooggeschoold	51	7

Noot: het aantal respondenten en de percentages van alle antwoordcategorieën zijn te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

Tussen de provincies blijvende verschillen bij de verschuivingen in het autogebruik relatief beperkt. In West-Vlaanderen (38%) geeft wel een lager aandeel van de autogebruikers aan de wagen nu minder te gebruiken dan voor de coronacrisis.

Naar urbanisatiegraad zijn de verschillen iets duidelijker. In de grootsteden geeft 12% van de autogebruikers aan de wagen nu meer te gebruiken. In de gemeenten op het platteland is dat slechts 5%. Het platteland kent ook de kleinste groep die aangeeft de wagen minder te gebruiken.

Figuur 2.2.1.b. Vergelijking gebruik van auto op moment van bevraging met situatie voor de coronacrisis bij autogebruikers naar provincie en urbanisatiegraad

Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

De blauwe staven wijzen op statistisch significante verschillen

	Nu minder vaak	Nu vaker
Totaal	45	7
Antwerpen	45	8
Limburg	49	5
Oost-Vlaanderen	45	8
Vlaams-Brabant	49	8
West-Vlaanderen	38	7
Grootsteden	46	12
Centrumsteden	44	9
Stedelijke rand	46	8
Kleinere steden	46	6
Overgangsgebied	46	6
Platteland	40	5

Noot: het aantal respondenten en de percentages van alle antwoordcategorieën zijn te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

2.2.2 WIJZIGING TREINGEBRUIK

65% van de treingebruikers geeft aan de trein nu minder te gebruiken dan voor de coronacrisis (zie tabel 3). Voor 17% is er weinig tot geen verschil in gebruik. 5% van de treingebruikers gebruikt de trein meer dan voor de crisis.

Bij de verschuiving van het treingebruik is er weinig verschil tussen mannen en vrouwen.

Er zijn ook slechts beperkte verschillen tussen de leeftijdsgroepen.

Bij de verschillende huishoudposities vallen de alleenstaande ouders op. Van de treingebruikers in die groep geeft 50% aan de trein nu minder te gebruiken. Dat is beduidend lager dan het algemeen gemiddelde van 65%.

Hooggeschoolden (73%) geven veel frequenter aan de trein nu minder te gebruiken dan laag- en middengeschoolden (55% en 63%).

Figuur 2.2.2.a. Vergelijking gebruik van trein op moment van bevraging met situatie voor de coronacrisis bij treingebruikers naar geslacht, leeftijd, huishoudpositie en opleiding Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

De blauwe staven wijzen op statistisch significante verschillen

	Nu minder vaak	Nu vaker
Totaal	65	5
Man	63	5
Vrouw	67	5
18-24 jaar	67	8
25-34 jaar	64	5
35-44 jaar	66	4
45-54 jaar	65	5
55-64 jaar	63	6
65-74 jaar	66	4
75 jaar en ouder	67	3
Woont alleen	63	4
Met partner zonder kinderen	67	5
Met partner en kind(eren)	68	5
Niet met partner wel met kind(eren)	50	7
Bij ouders	69	7
Laaggeschoold	55	3
Middengeschoold	63	6
Hooggeschoold	73	5

Noot: het aantal respondenten en de percentages van alle antwoordcategorieën zijn te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

Tussen de provincies zijn er niet zoveel verschillen bij de verschuivingen in het treingebruik. Vlaams-Brabant is de provincie waar het grootste aandeel van de treingebruikers aangeeft de trein nu minder te gebruiken.

Ook naar urbanisatiegraad blijven de verschillen beperkt. In de stedelijke rand geeft 61% van de treingebruikers aan minder de trein te gebruiken, terwijl dat in centrumsteden oploopt tot 69%.

Figuur 2.2.2.b. Vergelijking gebruik van trein op moment van bevraging met situatie voor de coronacrisis bij treingebruikers naar provincie en urbanisatiegraad Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

De blauwe staven wijzen op statistisch significante verschillen

	Nu minder vaak	Nu vaker
Totaal	65	5
Antwerpen	66	5
Limburg	63	3
Oost-Vlaanderen	64	5
Vlaams-Brabant	69	4
West-Vlaanderen	63	8
Grootsteden	63	6
Centrumsteden	69	6
Stedelijke rand	61	6
Kleinere steden	67	5
Overgangsgebied	68	4
Platteland	63	6

Noot: het aantal respondenten en de percentages van alle antwoordcategorieën zijn te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

2.2.3 WIJZIGING GEBRUIK BUS, TRAM, METRO

Als aan de tram-, bus- of metrogebruikers gevraagd wordt om hun huidig gebruik van deze vervoersmiddelen te vergelijken met de situatie voor de coronacrisis, dan geeft 66% aan de bus, tram of metro minder te gebruiken (zie tabel 3). Voor 19% is er weinig tot geen verschil in gebruik. 5% van de gebruikers gebruikt de bus, tram of metro nu meer.

Bij de verschuiving van het bus-, tram- en metrogebruik is er sprake van een beperkt verschil tussen mannen en vrouwen. Vrouwelijke bus-, tram- of metrogebruikers (68%) geven iets vaker dan mannelijke gebruikers (63%) aan deze vervoersmiddelen nu minder te gebruiken.

Ook naar leeftijd blijven de verschillen beperkt. Bij de verschillende huishoudposities vallen de alleenstaanden en alleenstaande ouders op. Van de bus-, tram-, en metrogebruikers in die groepen geeft respectievelijk 60% en 51% aan de bus, tram of metro nu minder te gebruiken. Dat is beduidend lager dan het algemeen gemiddelde van 66%.

Hooggeschoolden (75%) geven veel frequenter aan de bus, tram of metro nu minder te gebruiken dan laag- en middengeschoolden (57% en 64%).

Figuur 2.2.3.a. Vergelijking gebruik van tram, bus of metro op moment van bevraging met situatie voor de coronacrisis bij tram-, bus- of metrogebruikers naar geslacht, leeftijd, huishoudpositie en opleiding

Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

De blauwe staven wijzen op statistisch significante verschillen

	Nu minder vaak	Nu vaker
Totaal	66	5
Man	63	5
Vrouw	68	5
18-24 jaar	70	6
25-34 jaar	64	5
35-44 jaar	65	4
45-54 jaar	60	5
55-64 jaar	65	5
65-74 jaar	69	3
75 jaar en ouder	68	4
Woont alleen	60	5
Met partner zonder kinderen	69	4
Met partner en kind(eren)	67	4
Niet met partner wel met kind(eren)	51	7
Bij ouders	68	7
Laaggeschoold	57	7
Middengeschoold	64	5
Hooggeschoold	75	3

Noot: het aantal respondenten en de percentages van alle antwoordcategorieën zijn te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

Naar urbanisatiegraad of tussen de provincies blijven de verschillen bij de verschuivingen in het gebruik van bus, tram of metro eerder beperkt. Limburg is de provincie met het kleinste aandeel van de bus-, tram- of metrogebruikers dat aangeeft deze vervoersmiddelen nu minder te gebruiken (57%). In Antwerpen ligt dat aandeel het hoogst (69%).

Figuur 2.2.3.b. Vergelijking gebruik van tram, bus of metro op moment van bevraging met situatie voor de coronacrisis bij tram-, bus- of metrogebruikers naar provincie en urbanisatiegraad

Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

De blauwe staven wijzen op statistisch significante verschillen

	Nu minder vaak	Nu vaker
Totaal	66	5
Antwerpen	69	4
Limburg	57	5
Oost-Vlaanderen	65	6
Vlaams-Brabant	67	4
West-Vlaanderen	64	6
Grootsteden	67	7
Centrumsteden	66	6
Stedelijke rand	69	3
Kleinere steden	63	5
Overgangsgebied	65	4
Platteland	65	4

Noot: het aantal respondenten en de percentages van alle antwoordcategorieën zijn te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

2.2.4 WIJZIGING GEBRUIK (ELEKTRISCHE) FIETS

20% van de fietsers geeft aan de (elektrische) fiets minder te gebruiken dan voor de coronacrisis (zie tabel 3). Voor 45% is er weinig tot geen verschil in gebruik. 29% van de fietsgebruikers fietst nu vaker.

Bij de verschuiving van het fietsgebruik blijft het verschil tussen mannen en vrouwen beperkt. Er zijn iets duidelijkere verschillen tussen de leeftijdsgroepen. Bij de meeste leeftijdsgroepen is het aandeel fietsers dat zegt nu meer te fietsen groter dan het aandeel dat zegt nu minder te fietsen. Behalve bij de jongste en de oudste leeftijdscategorie. Daar zijn er meer fietsers die aangeven minder te fietsen sinds de coronacrisis.

Bij personen met inwonende kinderen ligt het aandeel dat zegt nu meer te fietsen het hoogst. Ze hebben ook het laagste aandeel dat zegt minder

te fietsen. Verder valt ook de groep op die (nog) bij hun ouders inwonen. Bij die groep is het aandeel dat zegt nu minder te fietsen (26%) groter dan het aandeel dat zegt meer te fietsen (25%).

Er zijn beperkte verschillen bij de verschuiving van het fietsgebruik als gekeken wordt naar opleidingsniveau. Bij de lager opgeleiden zegt 26% nu meer te fietsen. Bij de hoger opgeleiden is dat 31%.

Noch naar provincie, noch naar urbanisatiegraad zijn er noemenswaardige verschillen te noteren bij de veranderingen in het fietsgebruik.

Figuur 2.2.4.a. Vergelijking gebruik van (elektrische) fiets op moment van bevraging met situatie voor de coronacrisis bij (elektrische) fietsers naar geslacht, leeftijd, huishoudpositie en opleiding

Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

De blauwe staven wijzen op statistisch significante verschillen

	Nu minder vaak	Nu vaker
Totaal	20	29
Man	20	28
Vrouw	19	30
18-24 jaar	35	20
25-34 jaar	21	28
35-44 jaar	18	29
45-54 jaar	14	32
55-64 jaar	13	32
65-74 jaar	19	32
75 jaar en ouder	27	21
Woont alleen	19	27
Met partner zonder kinderen	20	29
Met partner en kind(eren)	15	32
Niet met partner wel met kind(eren)	12	34
Bij ouders	26	25
Laaggeschoold	19	26
Middengespoold	21	29
Hooggeschoold	19	31

Noot: het aantal respondenten en de percentages van alle antwoordcategorieën zijn te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

2.2.5 WIJZIGING GEBRUIK MOTOR, BROMFIETS EN SCOOTER

18% van de motor-, bromfiets- en scootergebruikers geeft aan dat vervoersmiddel nu minder te gebruiken dan voor de coronacrisis (zie tabel 3). Voor 29% is er weinig tot geen verschil in gebruik. 7% van de gebruikers gebruikt de motor, brommer of scooter nu meer.

Het aantal respondenten in de bevraging dat aangeeft de motor, bromfiets of scooter te gebruiken is te klein om verdere opdelingen te kunnen maken naar achtergrondkenmerken zoals geslacht, leeftijd of urbanisatiegraad.

2.2.6 WIJZIGING VERPLAATSINGEN TE VOET

Een laatste aspect dat hier besproken wordt zijn de verplaatsingen te voet. Als aan de personen die zich soms te voet verplaatsen gevraagd wordt om hun wandelgedrag te vergelijken met de situatie voor de coronacrisis, dan geeft 10% aan zich nu minder te voet te verplaatsen (zie tabel 3). Voor 38% is er weinig tot geen verschil. 50% van diegenen die zich te voet verplaatsen wandelt nu vaker.

Bij de verschuiving van het wandelgedrag is er een beperkt verschil tussen mannen en vrouwen. Bij de vrouwelijke wandelaars geeft 53% aan nu meer te wandelen. Bij de mannen is dat 47%.

Het toegenomen wandelgedrag is minder uitgesproken bij de jongste en de oudste leeftijdsgroep. Beide leeftijdsgroepen tellen ook een groter aandeel wandelaars dat zegt nu minder te wandelen dan voor de crisis.

Van de personen die samenwonen met partner en kind(eren) stelt 55% nu vaker te wandelen. Bij alleenstaande wandelaars ligt dat aandeel het laagst (43%). Bij de alleenstaanden zegt ook 12% minder te wandelen dan voor de coronacrisis. Bij wie (nog) inwoont bij de ouders ligt dat op 15%.

Hooggeschoolden (57%) geven veel frequenter dan laag- (43%) en middengeschoolden (47%) aan nu meer te wandelen. Het aandeel wandelaars dat nu minder wandelt, ligt bij de laag- en middengeschoolden hoger dan bij de hooggeschoolden.

Figuur 2.2.6.a. Vergelijking van verplaatsingen te voet op moment van bevraging met situatie voor de coronacrisis bij wandelaars naar geslacht, leeftijd, huishoudpositie en opleiding

Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

De blauwe staven wijzen op statistisch significante verschillen

	Nu minder vaak	Nu vaker
Totaal	10	50
Man	10	47
Vrouw	9	53
18-24 jaar	17	45
25-34 jaar	7	55
35-44 jaar	8	49
45-54 jaar	6	56
55-64 jaar	7	51
65-74 jaar	9	51
75 jaar en ouder	22	34
Woont alleen	12	43
Met partner zonder kinderen	9	51
Met partner en kind(eren)	6	55
Niet met partner wel met kind(eren)	10	51
Bij ouders	15	47
Laaggeschoold	12	43
Middengeschoold	11	47
Hooggeschoold	6	57

Noot: het aantal respondenten en de percentages van alle antwoordcategorieën zijn te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

Er zijn slechts beperkte provinciale verschillen bij de veranderingen in wandelgedrag. In Limburg geven personen het vaakst aan nu meer te wandelen (55%). Naar urbanisatiegraad zijn er geen noemenswaardige verschillen te noteren.

Figuur 2.2.6.b. Vergelijking van verplaatsingen te voet op moment van bevraging met situatie voor de coronacrisis bij wandelaars naar provincie en urbanisatiegraad
Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

De blauwe staven wijzen op statistisch significante verschillen

	Nu minder vaak	Nu vaker
Totaal	10	50
Antwerpen	10	50
Limburg	10	55
Oost-Vlaanderen	10	50
Vlaams-Brabant	10	49
West-Vlaanderen	8	49
Grootsteden	9	51
Centrumsteden	10	50
Stedelijke rand	10	49
Kleinere steden	10	50
Overgangsgebied	9	51
Platteland	8	49

Noot: het aantal respondenten en de percentages van alle antwoordcategorieën zijn te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

2.3 KINDERWENS

Er werd in de COVID-19-bevraging ook gepeild naar de impact van de coronacrisis op de eventueel aanwezige plannen om binnen afzienbare tijd kinderen te krijgen. Dat gebeurde aan de hand van 2 vragen. Eerst werd gevraagd of men voor de coronacrisis van plan was om (nog) een kind te krijgen binnen de 3 jaar. Personen die hierop antwoordden met 'zeker wel' of 'waarschijnlijk wel', konden vervolgens aangeven of deze kinderwens nog steeds aanwezig was op het moment van de bevraging (een jaar na de start van de coronacrisis).

De hieronder gepresenteerde resultaten hebben telkens enkel betrekking op de antwoorden van de personen van 18 tot en met 54 jaar. Het gaat om in totaal 5.420 personen.

2.3.1 KINDERWENS VOOR DE CORONACRISIS

17% van alle respondenten was voor de coronacrisis zeker of waarschijnlijk van plan een kind te krijgen binnen de 3 jaar. Dat aandeel lag bij vrouwen (18%) iets hoger dan bij mannen (16%).

Vruchtbaarheid zit traditioneel erg geconcentreerd in de leeftijdsgroep van de 25- tot 34-jarigen. Dat wordt ook weerspiegeld in de kinderwens: van de personen tussen 25 en 34 jaar uit 43% een kinderwens voor de coronacrisis. Bij de 35- tot 44-jarigen is dat 16%. Zowel in de jongste (18- tot 24-jarigen) als in de oudste leeftijdsgroep (45- tot 54-jarigen) liggen de aandelen met een kinderwens veel lager.

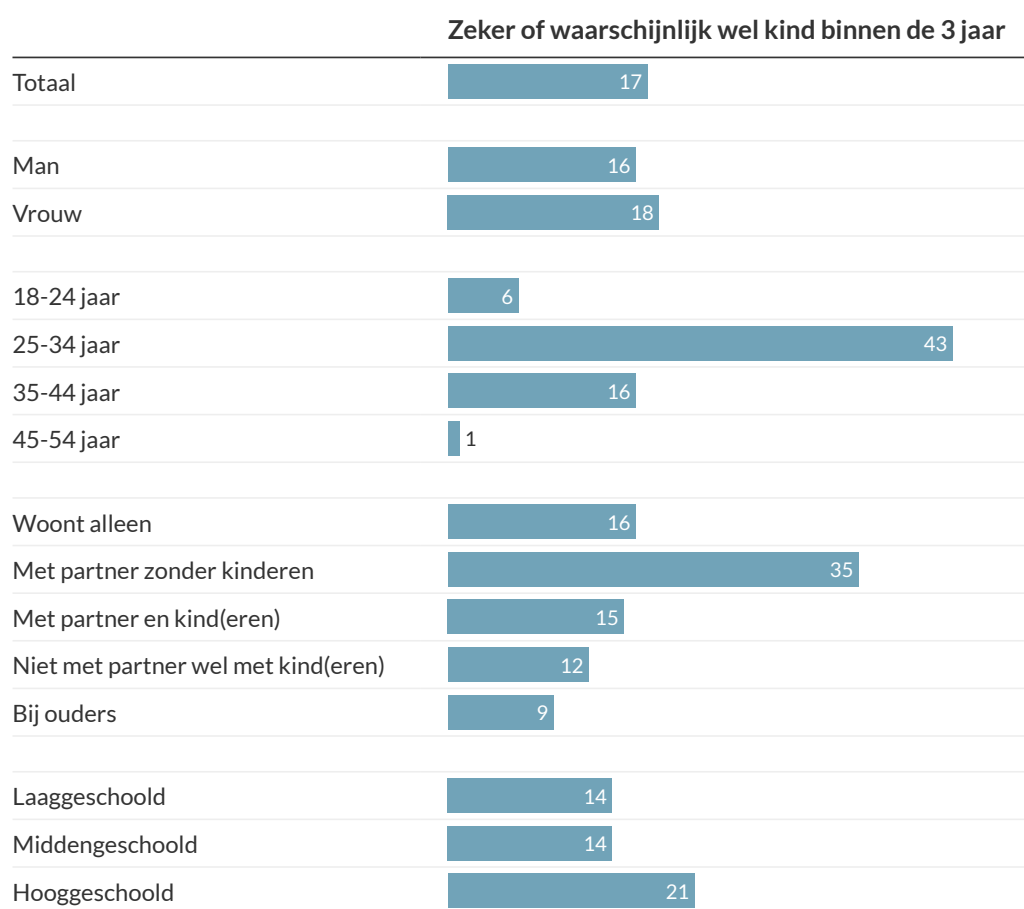
Hooggeschoolden wensen vaker een kind dan laaggeschoolden en middengeschoolden: 21% van de hooggeschoolden had voor de coronacrisis plannen om een kind te krijgen, tegenover 14% in de beide andere groepen.

Er zijn ook sterke verschillen naar huishoudpositie. Van de personen die met een partner samenwonen maar niet met kinderen, plande iets meer dan 1 op de 3 een kind voor de crisis. In de groep die met een partner samenwoont en kinderen, maakte 15% plannen om een kind te krijgen. Ook van de alleenwonenden had 16% een kinderwens voor de crisis. Van de personen die met kinderen maar niet met een partner samenwonen maakte 12% plannen voor een kind.

Figuur 2.3.1.a. Kinderwens voor de coronacrisis bij bevolking van 18 tot 54 jaar naar geslacht, leeftijd, huishoudpositie en opleiding

Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

De blauwe staven wijzen op statistisch significante verschillen

Noot: het aantal respondenten en de percentages van alle antwoordcategorieën zijn te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

Bewoners van steden uiten vaker plannen tot het krijgen van een kind voor de coronacrisis dan bewoners van gemeenten in het platteland of in het overgangsgebied. Tussen de provincies waren er voor de crisis geen verschillen in intenties tot het krijgen van kinderen.

Figuur 2.3.1.b. Kinderwens voor de coronacrisis bij bevolking van 18 tot 54 jaar naar provincie en urbanisatiegraad

Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

De blauwe staven wijzen op statistisch significante verschillen

	Zeker of waarschijnlijk wel kind binnen de 3 jaar
Totaal	17
Antwerpen	17
Limburg	17
Oost-Vlaanderen	16
Vlaams-Brabant	18
West-Vlaanderen	17
Grootsteden	20
Centrumsteden	18
Stedelijke rand	14
Kleinere steden	19
Overgangsgebied	15
Platteland	16

Noot: het aantal respondenten en de percentages van alle antwoordcategorieën zijn te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

2.3.2 KINDERWENS OP MOMENT VAN DE BEVRAGING

In de bevraging gaven 914 personen aan dat ze voor de coronacrisis 'zeker wel' of 'waarschijnlijk wel' van plan waren om binnen de 3 jaar een kind te krijgen. Aan die groep werd gevraagd of deze plannen nog steeds aanwezig waren op het moment van de bevraging. Hun antwoorden geven een indicatie van de mate waarin mensen hun initiële plannen voor een kind al dan niet behielden in de loop van de crisis. Bij personen die aangeven niet langer een kind te plannen, kan het gaan om definitief afstel, maar ook om het langer uitstellen van het krijgen van kinderen. Mogelijk krijgt een deel van die groep dus alsnog een kind, maar dan later.

In totaal geeft 17% van de personen die stelden dat ze voor de coronacrisis van plan waren om binnen de 3 jaar een kind te krijgen, aan dat zij die

plannen zeker of waarschijnlijk niet meer zullen uitvoeren. De grote meerderheid (78%) behoudt zijn of haar plannen om een kind te krijgen. 4% weet het niet of antwoordt niet op de vraag.

Figuur 2.3.2.a. Kinderwens na de coronacrisis bij bevolking van 18 tot 54 jaar die voor de coronacrisis binnen de 3 jaar een kind wensten
Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

	% nog steeds kind binnen de 3 jaar
Zeker niet	6
Waarschijnlijk niet	11
Waarschijnlijk wel	35
Zeker wel	43
Weet niet/geen antwoord	4

Noot: het aantal respondenten per antwoordcategorie is te vinden in bijlage van dit rapport.
Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

Vrouwen geven iets vaker dan mannen aan dat ze hun plannen hebben opgeborgen: 18% van de vrouwen is niet langer van plan om binnen de 3 jaar een kind te krijgen, tegenover 15% van de mannen.

Naar leeftijd lijken de 25- tot 34-jarigen het minst vaak hun plannen te wijzigen. Maar de verschillen naar leeftijd zijn niet significant.

Naar opleidingsniveau zijn er wel aanzienlijke verschillen. Waar onder hooggeschoolden 12% zijn of haar plannen opbergt of uitstelt, loopt dit aandeel op tot 21% bij laaggeschoolden en 23% bij middengeschoolden. Deze resultaten wijzen mogelijk op een sociale gradiënt in uitstel of afstel van vruchtbaarheid: personen met een zwakker sociaaleconomisch profiel lijken sneller over te gaan tot het uitstellen of definitief afstellen van het krijgen van kinderen.

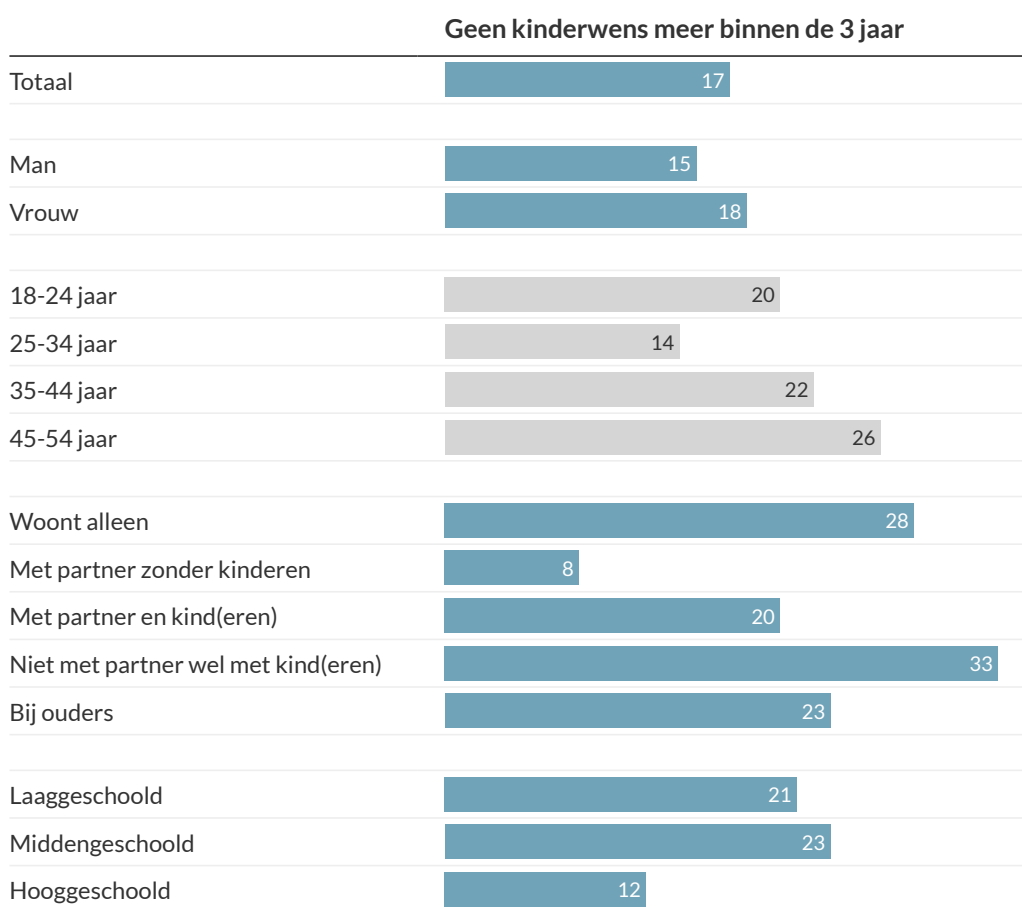
Ook naar huishoudpositie zijn er duidelijke verschillen in uitstel of afstel. Personen die reeds met een partner samenwonen houden vaker vast aan hun plannen dan de personen in andere gezinstypes. Slechts 8% onder hen stelt ze af of uit. In de andere gezinstypes gaan mensen veel meer over tot uitstel of afstel. Uitstel en afstel komen het vaakst voor onder personen die niet met een partner maar wel met kinderen samenwonen: 33% onder hen stelt de plannen af of uit. Ook onder alleenwonenden is het afstel of uitstel relatief hoog: 28% verandert zijn of haar plannen in vergelijking met de periode voor de coronacrisis.

Er zijn geen significante verschillen in uitstel of afstel van kinderwens naar urbanisatiegraad en provincie.

Figuur 2.3.2.b. Kinderwens na de coronacrisis bij bevolking van 18 tot 54 jaar die voor de coronacrisis binnen de 3 jaar een kind wensten naar geslacht, leeftijd, huishoudpositie en opleiding

Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

De blauwe staven wijzen op statistisch significante verschillen

Noot: het aantal respondenten en de percentages van alle antwoordcategorieën zijn te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

2.4 ONDERWIJS

De COVID-19-bevraging bevatte verschillende vragen over het afstandsonderwijs tijdens de coronacrisis. Daarbij werd gevraagd naar de ervaringen van de kinderen met het afstandsonderwijs, de mate waarin de kinderen beschikken over een computer, laptop of tablet en over een

rustig plekje om te kunnen werken. Daarnaast werd ook gevraagd naar de ervaringen van de ouders zelf met het systeem van afstandsleren, meer bepaald naar de mate waarin zij hun kinderen hierbij hebben begeleid, de combinatie hiervan met hun eigen job en de mate waarin zij als ouder begrepen hebben wat er van hun kinderen werd verwacht tijdens het afstandsleren.

Voor de berekening van de resultaten van de vragen over het afstandsonderwijs wordt hier enkel rekening gehouden met de antwoorden van personen met 1 of meer kinderen van 6 tot 17 jaar. Het gaat dus enkel om ouders met kinderen in het lager en secundair onderwijs. Dat betekent dat de resultaten hier geen betrekking hebben op de ervaringen van ouders met enkel kinderen in het kleuter of hoger onderwijs.

Bij de opdeling van de resultaten naar achtergrondkenmerken is in sommige leeftijds- en huishoudgroepen het aantal respondenten te klein om zinvolle uitspraken te kunnen doen. Daarom worden in de figuren en de tekst enkel die groepen besproken met voldoende grote aantallen. Alle resultaten zijn wel opgenomen in de bijlage van het rapport.

2.4.1 ERVARINGEN VAN DE KINDEREN MET AFSTANDSLEREN

Wat de ervaring van de kinderen met afstandsleren/preteaching betreft, is het belangrijk te benadrukken dat de hier gepresenteerde resultaten gebaseerd zijn op de antwoorden van de ouder, dus niet van de kinderen zelf. Er werd aan de personen met minstens 1 kind tussen 6 en 17 jaar gevraagd om voor elk van de kinderen aan te geven hoe zij de periode van afstandsleren/preteaching hebben ervaren. In de volledige steekproef heeft 19% van de bevroegde personen 1 of meer kinderen van 6 tot 17 jaar. Dat geeft informatie over in totaal 2.784 kinderen.

Figuur 2.4.1.a. Ervaringen van kinderen met afstandsleren
Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

	%
Moeilijk	39
Niet moeilijk, niet gemakkelijk	33
Gemakkelijk	17
Mijn kinderen hebben geen les op afstand gevolgd	10
Weet niet/geen antwoord	2

Noot: het aantal respondenten per antwoordcategorie is te vinden in bijlage van dit rapport.
Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

39% van de kinderen heeft, volgens de bevroagde ouder, het afstandsleren als moeilijk ervaren. Bijna een derde van de kinderen heeft het als niet moeilijk, maar ook niet als gemakkelijk ervaren. 17% van de kinderen heeft het afstandsleren als gemakkelijk ervaren. 10% heeft geen afstandsonderwijs gevolgd.

Naargelang de leeftijd, de huishoudpositie en het opleidingsniveau van de bevroagde ouder blijken een aantal verschillen in de ervaringen van de kinderen. Ouders van 45 tot 54 jaar geven vaker aan dat hun kind de periode van afstandsleren als moeilijk heeft ervaren (46%). Bij ouders van 25 tot 34 jaar ligt dat aandeel duidelijk lager (24%).

Ouders die zonder partner samenwonen geven iets vaker dan ouders die met een partner samenwonen aan dat het afstandsleren door het kind als moeilijk werd ervaren (respectievelijk 42% en 38%).

Ook naar opleidingsniveau is er een verschil. Bij kinderen met een laaggeschoolde ouder heeft 12% van de kinderen het afstandsleren als gemakkelijk ervaren. Dat aandeel ligt op 19% bij kinderen met hooggeschoolde ouders.

Naar provincie en urbanisatiegraad zijn er op dit vlak geen noemenswaardige verschillen.

Figuur 2.4.1.b. Ervaringen van kinderen met afstandsleren naar geslacht, leeftijd, huishoudpositie en opleiding van de ouder

Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

De blauwe staven wijzen op statistisch significante verschillen

	Moeilijk	Gemakkelijk
Totaal	39	17
Man	39	16
Vrouw	38	17
25-34 jaar	24	14
35-44 jaar	35	19
45-54 jaar	46	15
Met partner en kind(eren)	38	18
Niet met partner wel met kind(eren)	42	12
Laaggeschoold	37	12
Middengeschoold	40	16
Hooggeschoold	38	19

Noot: het aantal respondenten en de percentages van alle antwoordcategorieën zijn te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

2.4.2 RANDVOORWAARDEN VOOR AFSTANDSLEREN

Hierna wordt ingegaan op een aantal noodzakelijke randvoorwaarden voor het afstandsleren/preteaching, met name de aanwezigheid van een rustige plek in huis voor de kinderen om de lessen te volgen en schooltaken uit te voeren en de beschikbaarheid van een computer, laptop of tablet om dit te doen.

Deze vragen werden door de ouder niet beantwoord voor elk kind apart maar met 1 antwoord voor alle kinderen in het gezin samen. De resultaten in dit onderdeel zijn gebaseerd op het antwoord van 1.905 ouders met 1 of meer inwonende kinderen van 6 tot 17 jaar.

Een grote meerderheid stelt dat hun kinderen een rustig plekje hebben om de lessen afstandsonderwijs te volgen (85%). 10% geeft aan dat dit niet zo is. 5% zegt het antwoord niet te weten of geeft geen antwoord.

Naar geslacht van de ouders blijven de verschillen beperkt. Hoe ouder de ouders, hoe vaker ze aangeven dat hun kinderen een rustig plekje hebben om afstandsonderwijs te volgen: bij de 25- tot 34-jarigen gaat het om 76%, bij de 45- tot 54-jarigen om 91%.

Personen die met een partner samenleven verklaren vaker dat hun kinderen een rustig plekje hebben dan personen zonder partner (respectievelijk 87% en 82%).

Hoe hoger het opleidingsniveau van de ouders, hoe vaker kinderen een rustig plekje hebben voor het afstandsonderwijs. Bij laaggeschoolden gaat het om 82%, bij hooggeschoolden om 87%.

Figuur 2.4.2.a. Beschikbaarheid van een rustig plekje voor de kinderen bij het afstandsleren naar geslacht, leeftijd, huishoudpositie en opleiding van de ouder Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

De blauwe staven wijzen op statistisch significante verschillen

	Ja	Nee
Totaal	85	10
Man	86	9
Vrouw	85	10
25-34 jaar	76	9
35-44 jaar	82	13
45-54 jaar	91	6
Met partner en kind(eren)	87	9
Niet met partner wel met kind(eren)	82	13
Laaggeschoold	82	11
Middengespoold	85	9
Hooggeschoold	87	10

Noot: het aantal respondenten en de percentages van alle antwoordcategorieën zijn te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

Hoe landelijker de gemeente, hoe vaker kinderen een rustig plekje hebben voor het afstandsonderwijs. In de grootsteden zegt 77% dat hun kinderen een rustig plekje hebben. In de plattelandsgemeenten gaat het om 90%.

Naar provincie zijn de verschillen klein. Enkel in Antwerpen blijken minder kinderen over een rustig plekje te beschikken voor het afstandsonderwijs.

Figuur 2.4.2.b. Beschikbaarheid van een rustig plekje voor de kinderen bij het afstandsleren naar provincie en urbanisatiegraad

Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

De blauwe staven wijzen op statistisch significante verschillen

	Ja	Nee
Totaal	85	10
Antwerpen	82	11
Limburg	88	10
Oost-Vlaanderen	86	10
Vlaams-Brabant	87	10
West-Vlaanderen	88	8
Grootsteden	77	15
Centrumsteden	85	10
Stedelijke rand	86	9
Kleinere steden	84	10
Overgangsgebied	87	9
Platteland	90	8

Noot: het aantal respondenten en de percentages van alle antwoordcategorieën zijn te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

Naast een rustige plek in huis is ook de beschikbaarheid van een computer, laptop of tablet een belangrijke voorwaarde voor het volgen van afstandsonderwijs/preteaching.

Ruim de helft van de ouders (55%) stelt dat hun kinderen een eigen computer hebben om afstandsonderwijs te volgen. 35% geeft aan dat de kinderen daarvoor een computer van een ander gezinslid (vader, moeder, broer of zus) kunnen gebruiken. Een beperkte groep moet buiten het gezin

op zoek naar een computer: 3% op school of bij een andere instantie, 1% bij familie of vrienden. Ten slotte geeft 1% expliciet aan dat hun kinderen de schooltaken niet online kunnen uitvoeren.

Figuur 2.4.2.c. Beschikbaarheid van een eigen computer, laptop of tablet voor de kinderen bij het afstandsleren

Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

	%
Ja, ze hadden elk een eigen toestel	55
Ja, zij konden een toestel van vader/moeder/broer/zus gebruiken	35
Ja, zij konden een toestel van vrienden of familie gebruiken	1
Ja, zij hebben een toestel ter beschikking gekregen van de school of een andere instantie	3
Nee, zij konden hun schooltaken niet online uitvoeren	1
Weet niet/geen antwoord	5

Noot: het aantal respondenten per antwoordcategorie is te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

Tussen mannen en vrouwen en naar huishoudpositie zijn er op dit vlak weinig verschillen. Ouders uit de oudere leeftijdsgroepen verklaren vaker dan jongere ouders dat hun kinderen een eigen computer bezitten. Bij de ouders van 25 tot 34 jaar gaat het om 23%, bij de ouders van 45 tot 54 jaar om 71%. In de jongere leeftijdsgroepen waar de kinderen het minst vaak een eigen computer hebben, kunnen ze wel het vaakst beschikken over een computer van een gezinslid.

Hoe hoger het opleidingsniveau, hoe vaker ouders aangeven dat hun kinderen zelf een computer hebben of binnen het gezin over een computer beschikken. Bij laaggeschoolden gaat het samen om 83%, bij hooggeschoolden om 93%.

Naar provincie en urbanisatiegraad blijven de verschillen op dit vlak beperkt.

Figuur 2.4.2.d. Beschikbaarheid van een computer, laptop of tablet voor de kinderen bij het afstandsleren naar geslacht, leeftijd, huishoudpositie en opleiding van de ouder
Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

De blauwe staven wijzen op statistisch significante verschillen

	Elk een eigen toestel	Gebruik van toestel van gezinslid
Totaal	55	35
Man	57	32
Vrouw	54	36
25-34 jaar	23	45
35-44 jaar	46	44
45-54 jaar	71	24
Met partner en kind(eren)	56	36
Niet met partner wel met kind(eren)	55	31
Laaggeschoold	54	29
Middengeschoold	54	35
Hooggeschoold	57	36

Noot: het aantal respondenten en de percentages van alle antwoordcategorieën zijn te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

2.4.3 ERVARINGEN VAN OUDERS MET AFSTANDSLEREN

Op de vraag of men tijdens de lockdown de kinderen begeleid heeft bij het afstandsleren/preteaching antwoordt ruim de helft bevestigend (54%). 15% geeft aan dat een ander gezinslid de kinderen heeft begeleid. 25% zegt dat de kinderen alles zelfstandig hebben gedaan.

Figuur 2.4.3.a. Begeleiding van de kinderen bij het afstandsleren

Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

	%
Ja, ik heb de kind(eren) begeleid	54
Nee, maar een ander gezinslid heeft de kind(eren) begeleid	15
Nee, de kind(eren) hebben alles zelfstandig gedaan	25
Weet niet/geen antwoord	6

Noot: het aantal respondenten per antwoordcategorie is te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

Bij vrouwen ligt het aandeel dat de kinderen begeleid heeft bij het afstandsleren/preteaching hoger dan bij mannen (respectievelijk 61% en 45%). Omgekeerd geeft een hoger aandeel mannen dan vrouwen aan dat een ander gezinslid de kinderen geholpen heeft (respectievelijk 25% en 7%).

Ook naar leeftijd zijn er verschillen. Bij de 25- tot 34-jarigen (67%) en de 35- tot 44-jarigen (65%) ligt het aandeel dat zelf de kinderen heeft begeleid het hoogst. De groep van 45 tot 54 jaar noteert het hoogste aandeel dat stelt dat de kinderen alles zelfstandig gedaan hebben (38%).

Hoe hoger opgeleid, hoe vaker men aangeeft de kinderen te hebben begeleid bij afstandsleren. Bij de laaggeschoolden gaat het om 42%, bij de hooggeschoolden om 61%.

Naar huishoudpositie blijven de verschillen vrij beperkt. Bij de personen die niet samenwonen met een partner ligt het aandeel dat zegt dat een ander gezinslid de kinderen begeleid heeft wel lager.

De verschillen tussen de provincies en naar urbanisatiegraad blijven ook hier weer beperkt.

Figuur 2.4.3.b. Begeleiding van de kinderen bij het afstandsleren naar geslacht, leeftijd, huishoudpositie en opleiding van de ouder

Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

De blauwe staven wijzen op statistisch significante verschillen

	Ik heb de kind(eren) begeleid	Een ander gezinslid heeft de kind(eren) begeleid	De kind(eren) hebben alles zelfstandig gedaan
Totaal	54	15	25
Man	45	25	24
Vrouw	61	7	26
25-34 jaar	67	12	4
35-44 jaar	65	13	16
45-54 jaar	43	16	38
Met partner en kind(eren)	54	16	25
Niet met partner wel met kind(eren)	56	10	27
Laaggeschoold	42	21	29
Middengeschoold	50	18	26
Hooggeschoold	61	12	24

Noot: het aantal respondenten en de percentages van alle antwoordcategorieën zijn te vinden in bijlage van dit rapport.

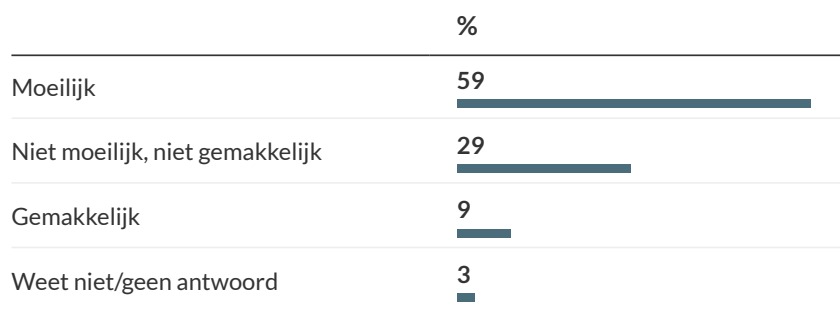
Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

Bij diegenen die hun kinderen begeleid hebben bij afstandsleren werd ook geïnformeerd in welke mate het lukte om dat te combineren met het uitoefenen van hun job. Van de 1.905 ouders waarop de voorgaande resultaten gebaseerd zijn, hebben er 915 een job.

59% geeft aan dat het moeilijk was om tijdens de lockdown het begeleiden van de kinderen bij het afstandsleren te combineren met het uitoefenen van de eigen job. Bij 9% was die combinatie gemakkelijk. 29% geeft aan dat het niet moeilijk en niet gemakkelijk was.

Figuur 2.4.3.c. Combinatie begeleiden van kinderen bij afstandsleren en uitoefenen eigen job

Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

Noot: het aantal respondenten per antwoordcategorie is te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

Naar geslacht zijn er op dit vlak geen verschillen. Naar leeftijd zijn die er wel. Het aandeel dat het moeilijk heeft met de combinatie van de begeleiding van de kinderen en het uitoefenen van een job ligt het hoogst bij de 35- tot 44-jarigen (61%).

Ook naar huishoudpositie zijn er verschillen: personen die zonder partner wonen maar met kind(eren) geven minder vaak aan dat ze het moeilijk hebben om de begeleiding van kinderen te combineren met hun job.

Hooggeschoolden (66%) geven vaker dan laag- en middengediplomeerden (respectievelijk 50% en 49%) aan dat ze het moeilijk hebben om hun job te combineren met het begeleiden van de kinderen.

Figuur 2.4.3.d. Combinatie van begeleiden van kinderen bij afstandsleren met uitoefenen eigen job naar geslacht, leeftijd, huishoudpositie en opleiding van de ouder
 Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

De blauwe staven wijzen op statistisch significante verschillen

	Moeilijk	Gemakkelijk
Totaal	59	9
Man	56	10
Vrouw	60	9
25-34 jaar	50	7
35-44 jaar	61	9
45-54 jaar	57	9
Met partner en kind(eren)	60	9
Niet met partner wel met kind(eren)	49	10
Laaggeschoold	50	6
Middengeschoold	49	14
Hooggeschoold	66	7

Noot: het aantal respondenten en de percentages van alle antwoordcategorieën zijn te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

Naar urbanisatiegraad zijn er ook verschillen: in de gemeenten van het platteland geeft 64% aan dat de combinatie van het begeleiden van kinderen bij afstandsleren en de eigen job moeilijk is. In de grootsteden en in de kleinere steden gaat het telkens om 56%. Ook naar provincie variëren de cijfers. Het aandeel dat het moeilijk heeft met de combinatie begeleiding kinderen en uitoefenen job ligt in Limburg op 62%, in West-Vlaanderen op 51%.

Figuur 2.4.3.e. Combinatie van begeleiden van kinderen bij afstandsleren met uitoefenen eigen job naar provincie en urbanisatiegraad

Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

De blauwe staven wijzen op statistisch significante verschillen

	Moeilijk	Gemakkelijk
Totaal	59	9
Antwerpen	61	8
Limburg	62	7
Oost-Vlaanderen	61	9
Vlaams-Brabant	56	10
West-Vlaanderen	51	11
Grootsteden	56	6
Centrumsteden	57	6
Stedelijke rand	61	14
Kleinere steden	56	9
Overgangsgebied	57	11
Platteland	64	7

Noot: het aantal respondenten en de percentages van alle antwoordcategorieën zijn te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

Er werd in de COVID-19-bevraging ten slotte ook gepeild of men begreep wat er van de kinderen werd verwacht tijdens het afstandsleren. 46% van de ouders geeft aan dat alles duidelijk werd gecommuniceerd door de leerkrachten. Voor 43% was niet alles even duidelijk en voor 4% was het helemaal niet duidelijk.

Figuur 2.4.3.f. Mate waarin men begrepen heeft wat er van de kinderen werd verwacht bij het afstandsleren
Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

	%
Ja, alles werd duidelijk gecommuniceerd door de leerkrachten	46
Niet alles was even duidelijk	43
Nee, het was mij helemaal niet duidelijk	4
Weet niet/geen antwoord	7

Noot: het aantal respondenten per antwoordcategorie is te vinden in bijlage van dit rapport.
Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

Op dit vlak zijn er naar geslacht weinig verschillen. Naar leeftijd vallen die wel te noteren. Zo geven de 25- tot 34-jarigen en de 35- tot 44-jarigen meer dan gemiddeld aan dat alles duidelijk gecommuniceerd werd door de leerkrachten, bij de 45- tot 54-jarigen ligt dat aandeel lager dan gemiddeld.

Naar opleiding blijkt het aandeel dat vindt dat alles duidelijk werd gecommuniceerd het laagst bij de middengeschoolden (40%). Bij de hogeschoolden ligt dat aandeel op 50%. Het aandeel dat zegt dat het helemaal niet duidelijk was, neemt wel af naarmate het opleidingsniveau stijgt.

Naar huishoudpositie zijn er weinig verschillen, maar ouders die bij een partner wonen geven wel iets vaker aan dat alles duidelijk gecommuniceerd werd door de leerkrachten dan ouders die zonder partner wonen (respectievelijk 48% en 46%).

Figuur 2.4.3.g. Mate waarin men begrepen heeft wat er van de kinderen werd verwacht bij het afstandsleren naar geslacht, leeftijd, huishoudpositie en opleiding van de ouder
Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

De blauwe staven wijzen op statistisch significante verschillen

	Alles werd duidelijk gecommuniceerd	Was niet duidelijk
Totaal	46	4
Man	43	4
Vrouw	49	4
25-34 jaar	53	2
35-44 jaar	52	3
45-54 jaar	42	5
Met partner en kind(eren)	48	4
Niet met partner wel met kind(eren)	46	5
Laaggeschoold	48	7
Middengeschoold	40	4
Hooggeschoold	50	3

Noot: het aantal respondenten en de percentages van alle antwoordcategorieën zijn te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

De verschillen tussen de provincies blijven beperkt. Naar urbanisatiegraad zijn die er wel. Het aandeel dat vindt dat alles duidelijk gecommuniceerd werd door de leerkrachten ligt het laagst in de kleinere steden (42%) en het hoogst in de gemeenten van het overgangsgebied (49%).

Figuur 2.4.3.h. Mate waarin men begrepen heeft wat er van de kinderen werd verwacht bij het afstandsleren naar provincie en urbanisatiegraad

Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

De blauwe staven wijzen op statistisch significante verschillen

	Alles werd duidelijk gecommuniceerd	Was niet duidelijk
Totaal	46	4
Antwerpen	46	4
Limburg	47	5
Oost-Vlaanderen	47	4
Vlaams-Brabant	45	4
West-Vlaanderen	45	4
Grootsteden	48	8
Centrumsteden	43	4
Stedelijke rand	46	4
Kleinere steden	42	5
Overgangsgebied	49	4
Platteland	48	2

Noot: het aantal respondenten en de percentages van alle antwoordcategorieën zijn te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

2.5 DIGITALISERING

In dit onderdeel wordt ingegaan op de wijzigingen in het internetgebruik tijdens de coronacrisis.

Niet iedereen gebruikt internet. In de COVID-19-bevraging geeft 6% van de volwassenen bevolking aan nooit het internet te gebruiken. Die groep wordt in dit onderdeel buiten beschouwing gelaten. Alle resultaten die hierna worden gepresenteerd hebben enkel betrekking op de internetgebruikers. Dat zijn de personen die minstens enkele keren per jaar het internet gebruiken. Van hen geeft 91% aan op het moment van de bevraging het internet (bijna) dagelijks te gebruiken. 5% gebruikt het wekelijks en 3% enkele keren per maand. 1% gebruikt het internet maar een paar keer per jaar.

Van de internetgebruikers gebruikt 51% het internet op het moment van de bevraging even vaak als voor de coronacrisis. 47% gebruikt het internet vaker, 2% gebruikt het internet minder vaak dan voor de coronacrisis.

Figuur 2.5.a. Vergelijking internetgebruik op moment van bevraging met situatie voor de coronacrisis bij internetgebruikers

Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

	%
Ik gebruik het minder	2
Ik gebruik het ongeveer evenveel	51
Ik gebruik het vaker	47
Weet niet/geen antwoord	0

Noot: het aantal respondenten per antwoordcategorie is te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

De toename van het internetgebruik in vergelijking met de situatie voor de coronacrisis ligt duidelijk hoger bij vrouwen dan bij mannen. Bij vrouwen gebruikt 52% het internet vaker, bij mannen gaat het om 41%.

Het aandeel personen dat het internet vaker gebruikt neemt af met de leeftijd. Bij de 18- tot 24-jarigen gebruikt 65% het internet vaker, bij de 75-plussers is dat nog 24%.

Bij de huishoudposities met kinderen in het gezin gebruikt een groter aandeel het internet nu vaker dan in de gezinnen zonder kinderen.

Hoe hoger geschoold, hoe hoger het aandeel dat vaker het internet gebruikt dan voor de crisis. Bij de hooggeschoolden gebruikt 55% vaker het internet tegenover 36% bij de laaggeschoolden.

De aandelen voor de personen die het internet minder gebruiken in vergelijking met de situatie voor de crisis verschillen minder sterk over de verschillende groepen. Opvallend is wel dat dit aandeel iets hoger ligt dan gemiddeld bij de oudste leeftijdsgroep (5%), bij de laaggeschoolden (3%) en bij de personen die alleen wonen (3%).

Figuur 2.5.b. Vergelijking internetgebruik op moment van bevraging met situatie voor de coronacrisis bij internetgebruikers naar geslacht, leeftijd, huishoudpositie en opleiding Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

De blauwe staven wijzen op statistisch significante verschillen

	Vaker gebruik van internet	Minder vaak gebruik van internet
Totaal	47	2
Man	41	2
Vrouw	52	1
18-24 jaar	65	1
25-34 jaar	52	1
35-44 jaar	54	1
45-54 jaar	53	1
55-64 jaar	43	1
65-74 jaar	30	2
75 jaar en ouder	24	5
Woont alleen	39	3
Met partner zonder kinderen	38	2
Met partner en kind(eren)	55	1
Niet met partner wel met kind(eren)	52	1
Bij ouders	57	1
Laaggeschoold	36	3
Middengeschoold	45	2
Hooggeschoold	55	1

Noot: het aantal respondenten en de percentages van alle antwoordcategorieën zijn te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

Het aandeel met een gewijzigd internetgebruik verschilt naar provincie en urbanisatiegraad. In de grootsteden (52%) en in de stedelijke rand (49%) gebruikt een groter aandeel van de bevolking het internet nu vaker dan voor de crisis dan in de kleinere steden (45%), de overgangsgebieden (45%) en het platteland (44%). In Oost-Vlaanderen en Vlaams-Brabant (telkens 49%) is een groter aandeel het internet vaker gaan gebruiken tijdens de coronacrisis dan in West-Vlaanderen (43%).

Figuur 2.5.c. Vergelijking internetgebruik op moment van bevraging met situatie voor de coronacrisis bij internetgebruikers naar provincie en urbanisatiegraad

Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

De blauwe staven wijzen op statistisch significante verschillen

	Vaker gebruik van internet	Minder vaak gebruik van internet
Totaal	47	2
Antwerpen	46	2
Limburg	45	2
Oost-Vlaanderen	49	2
Vlaams-Brabant	49	1
West-Vlaanderen	43	2
Grootsteden	52	2
Centrumsteden	47	2
Stedelijke rand	49	1
Kleinere steden	45	1
Overgangsgebied	45	2
Platteland	44	2

Noot: het aantal respondenten en de percentages van alle antwoordcategorieën zijn te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

2.6 AANPAK VAN DE CRISIS DOOR DE OVERHEID

In de COVID-19-bevraging kregen de respondenten ten slotte ook de kans zich uit te spreken over 2 aspecten van het optreden van de overheid in het kader van de coronacrisis. Er werd eerst gevraagd naar een beoordeling

van de algemene aanpak van de crisis door de overheid. Daarbij werd geen specifieke overheid genoemd. Daarna werd gevraagd naar de mening van de respondenten over de effectiviteit van de opgelegde richtlijnen om de verspreiding van het virus te beperken.

De overheidsaanpak van de crisis wordt vaker als slecht dan goed beoordeeld: 30% beoordeelt de aanpak als slecht, 18% als goed. Een relatief grote groep (44%) neemt hierbij een middenpositie in.

Figuur 2.6.a. Beoordeling van de aanpak van de coronacrisis door de overheid

Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

	%
Slecht aangepakt	30
Niet slecht, niet goed aangepakt	44
Goed aangepakt	18
Weet niet/geen antwoord	8

Noot: het aantal respondenten per antwoordcategorie is te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

Mannen zijn kritischer dan vrouwen: 1 op de 3 mannen beoordeelt de aanpak van de overheid als slecht tegenover 1 op de 4 vrouwen.

Het aandeel dat vindt dat de overheid de crisis slecht aanpakt, ligt hoger in de jongere leeftijdsgroepen. 40% van de 18- tot 24-jarigen zegt dat de crisis slecht wordt aangepakt, 7% van deze groep vindt de aanpak goed. De positieve beoordeling van het overheidsoptreden stijgt met de leeftijd, maar ook bij de 75-plussers blijft het aandeel dat de aanpak goed vindt relatief beperkt (29%). Enkel bij de groepen van 65 jaar en ouder ligt het aandeel dat de overheidsaanpak als goed beschouwt hoger dan het aandeel dat de aanpak slecht vindt. In de andere leeftijdsgroepen is het omgekeerd.

Middengeschoolden beoordelen de overheidsaanpak aanzienlijk vaker als slecht dan de andere opleidingsgroepen: 35% van hen vindt de aanpak slecht. Bij de andere groepen ligt dat aandeel duidelijk lager. De verschillen tussen laag- en hooggeschoolden zijn hier klein.

Er zijn opvallende verschillen naar huishoudpositie. Personen die (nog) inwonen bij hun ouders zijn het vaakst van mening dat de crisis slecht werd aangepakt (37%). Dat aandeel ligt bij hen 4 keer hoger dan het aandeel dat de aanpak goed vindt (9%). Ook bij personen die met een partner en kinderen samenwonen ligt het aandeel critici relatief hoog (34%). Daarna

volgen de alleenstaande ouders (31%). Alleenwonenden en mensen die met een partner maar zonder kinderen samenwonen, zijn het minst kritisch. Alles samen zijn personen in gezinnen met kinderen het meest kritisch voor de aanpak van de overheid.

Figuur 2.6.b. Beoordeling van de aanpak van de coronacrisis door de overheid naar geslacht, leeftijd, huishoudpositie en opleiding

Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

De blauwe staven wijzen op statistisch significante verschillen

	Slecht aangepakt	Goed aangepakt
Totaal	30	18
Man	33	19
Vrouw	26	18
18-24 jaar	40	7
25-34 jaar	38	10
35-44 jaar	35	15
45-54 jaar	33	18
55-64 jaar	27	21
65-74 jaar	21	26
75 jaar en ouder	18	29
Woont alleen	23	22
Met partner zonder kinderen	26	22
Met partner en kind(eren)	34	16
Niet met partner wel met kind(eren)	31	20
Bij ouders	37	9
Laaggeschoold	26	22
Middengespoold	35	15
Hooggeschoold	28	19

Noot: het aantal respondenten en de percentages van alle antwoordcategorieën zijn te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

Er zijn op dit vlak verschillen naar provincie: inwoners van Oost-Vlaanderen en Vlaams-Brabant zijn minder kritisch voor de overheidsaanpak dan inwoners van Antwerpen, Limburg en West-Vlaanderen. In laatstgenoemde 3 provincies vindt bijna 1 op de 3 dat de crisis slecht werd aangepakt, in Oost-Vlaanderen en Vlaams-Brabant ligt dat aandeel duidelijk lager. Naar urbanisatiegraad zijn er geen betekenisvolle verschillen in de waardering van de overheidsaanpak.

Figuur 2.6.c. Beoordeling van de aanpak van de coronacrisis door de overheid naar provincie en urbanisatiegraad

Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

De blauwe staven wijzen op statistisch significante verschillen

	Slecht aangepakt	Goed aangepakt
Totaal	30	18
Antwerpen	31	18
Limburg	32	19
Oost-Vlaanderen	28	19
Vlaams-Brabant	26	19
West-Vlaanderen	32	18
Grootsteden	27	19
Centrumsteden	30	20
Stedelijke rand	30	19
Kleinere steden	30	19
Overgangsgebied	31	17
Platteland	30	18

Noot: het aantal respondenten en de percentages van alle antwoordcategorieën zijn te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

De overheidsaanpak van de coronacrisis mag dan wel kritisch beoordeeld worden, tegelijk is bijna drie kwart van mening dat de opgelegde richtlijnen zeker wel of eerder wel helpen om de verspreiding van het virus te beperken (72%). 20% is niet overtuigd van de doeltreffendheid van de opgelegde maatregelen.

Figuur 2.6.d. Beoordeling van de mate waarin de richtlijnen helpen om de verspreiding van het coronavirus te beperken

Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

	%
Zeker niet	6
Eerder niet	14
Eerder wel	40
Zeker wel	32
Weet niet/geen antwoord	7

Noot: het aantal respondenten per antwoordcategorie is te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

Naar geslacht zijn de verschillen beperkt. Mannen vinden wel iets vaker dan vrouwen dat de opgelegde maatregelen zeker niet of eerder niet helpen om de verspreiding van het virus te bestrijden (respectievelijk 22% en 19%).

Er is sprake van een vergelijkbaar leeftijdseffect als bij de beoordeling van het algemeen overheidsoptreden: hoe ouder, hoe meer men denkt dat de maatregelen helpen in de strijd tegen de verspreiding van het virus. En hoe jonger, hoe vaker men het nut van de maatregelen in vraag stelt. Dat laatste aandeel ligt op 32% bij de jongeren tussen 18 en 24 jaar en zakt naar 11% bij de 75-plussers.

Naar opleiding betwisten de hogeschoolden de effectiviteit van de maatregelen het minst: 83% is van mening dat de opgelegde richtlijnen helpen om de verspreiding van het virus tegen te gaan, een aanzienlijk hoger aandeel dan in beide andere opleidingsgroepen.

Bij de groep personen die (nog) inwonen bij hun ouders ligt het aandeel dat de doeltreffendheid van de maatregelen in vraag stelt veruit het hoogst (31%). Het gaat hier voornamelijk om jongeren, waarvan hoger al werd gemeld dat zij het nut van de maatregelen het vaakst in vraag stellen. Personen die met een partner maar zonder kinderen samenwonen, twijfelen het minst aan de effectiviteit van de opgelegde maatregelen.

Figuur 2.6.e. Beoordeling van de mate waarin de richtlijnen helpen om de verspreiding van het coronavirus te beperken naar geslacht, leeftijd, huishoudpositie en opleiding
Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

De blauwe staven wijzen op statistisch significante verschillen

	Zeker of eerder wel	Zeker of eerder niet
Totaal	73	21
Man	72	22
Vrouw	73	19
18-24 jaar	63	32
25-34 jaar	66	28
35-44 jaar	68	23
45-54 jaar	70	23
55-64 jaar	77	17
65-74 jaar	80	13
75 jaar en ouder	80	11
Woont alleen	73	18
Met partner zonder kinderen	77	17
Met partner en kind(eren)	73	21
Niet met partner wel met kind(eren)	61	28
Bij ouders	61	31
Laaggeschoold	65	22
Middengeschoold	68	26
Hooggeschoold	83	14

Noot: het aantal respondenten en de percentages van alle antwoordcategorieën zijn te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

In Vlaams-Brabant is men het meest overtuigd van het nut van de maatregelen, in Limburg het minst. Maar al bij al blijven de verschillen tussen de provincies vrij beperkt. Net als bij de algemene aanpak door de overheid zijn er ook hier geen betekenisvolle verschillen naar urbanisatiegraad.

Figuur 2.6.f. Beoordeling van de mate waarin de richtlijnen helpen om de verspreiding van het coronavirus te beperken naar provincie en urbanisatiegraad

Vlaams Gewest, voorjaar 2021, in %

De blauwe staven wijzen op statistisch significante verschillen

	Zeker of eerder wel	Zeker of eerder niet
Totaal	73	21
Antwerpen	71	21
Limburg	70	24
Oost-Vlaanderen	74	20
Vlaams-Brabant	76	18
West-Vlaanderen	71	21
Grootsteden	72	19
Centrumsteden	74	20
Stedelijke rand	74	20
Kleinere steden	72	21
Overgangsgebied	72	22
Platteland	72	20

Noot: het aantal respondenten en de percentages van alle antwoordcategorieën zijn te vinden in bijlage van dit rapport.

Bron: COVID-19-bevraging, Statistiek Vlaanderen

BESLUIT

Vlaanderen werd net als de rest van de wereld vanaf het voorjaar van 2020 zwaar getroffen door de coronapandemie. Dat zorgde voor een grote nood aan betrouwbare en actuele gegevens over de impact van deze crisis op de leefsituatie van de bevolking. Om aan die nood tegemoet te komen, organiseerde Statistiek Vlaanderen in het voorjaar van 2021 een grootschalige COVID-19-bevraging. Aan 20.000 meerderjarige inwoners van het Vlaamse Gewest, geselecteerd via een toevalssteekproef uit het Rijksregister, werd gevraagd naar de impact van de crisis op hun gezondheid, sociale contacten, werksituatie, inkomen en woon- en gezinssituatie.

Dit rapport is het laatste in een reeks van 3 rapporten waarin de algemene resultaten van de COVID-19-bevraging worden voorgesteld. In dit rapport wordt ingegaan op de resultaten van de vragen over wonen, mobiliteit, kinderwens, onderwijs, digitalisering en de aanpak van de crisis door de overheid. Hieronder worden de belangrijkste resultaten over deze thema's nog eens kort samengevat.

WONEN

Terwijl ruim 4 op de 5 bevroegden (heel) tevreden zijn over hun woning, worden door een relatief beperkte groep een aantal aspecten tijdens de coronacrisis toch als nadelig ervaren. Daarbij gaat het vooral om een gebrek aan ruimte (8%), een gebrekkige kwaliteit van de woning (7%), onvoldoende winkels en voorzieningen in de buurt (6%) of geen of een te kleine tuin of balkon (samen 10%).

Jongeren en hooggeschoolden wijzen vaker op onvoldoende ruimte binnen en buiten en onvoldoende groen in de buurt. Hoe ouder en hoe lager geschoold, hoe vaker men aangeeft dat onvoldoende voorzieningen en winkels in de buurt een probleem vormen. Gezinnen met kinderen wijzen vaker op onvoldoende ruimte in huis, alleenstaanden op een gebrek aan tuin of balkon en onvoldoende groen in de buurt.

In vergelijking met de situatie voor de coronacrisis weegt voor 15% de woonkost nu zwaarder door dan ervoor. Vooral voor diegenen die zonder partner maar met kinderen wonen is de woonkost duidelijk zwaarder geworden, maar ook voor personen tussen de 25 en 54 jaar en midden- en laaggeschoolden is dat het geval.

MOBILITEIT

In vergelijking met de periode voor de coronacrisis, kan wandelen beschouwd worden als de 'winnaar' onder de vervoersmodi. De helft van de wandelaars zegt nu meer te wandelen dan voor de coronacrisis. Er wordt ook meer

gefietst dan voor de crisis: 30% van de fietsers geeft aan frequenter te fietsen. De auto wordt minder gebruikt. Maar vooral het gebruik van het openbaar vervoer is sterk verminderd.

Hoe ouder, hoe vaker wordt aangegeven dat de auto nu minder gebruikt wordt. Dat is ook het geval bij hooggeschoolden en gezinnen zonder kinderen.

Fietsen en wandelen is vooral toegenomen in de leeftijdsgroepen van 25 tot 74 jaar, bij de 18- tot 24-jarigen is dat minder het geval. Die toename is ook te zien bij hooggeschoolden en gezinnen met kinderen.

De sterke afname van het gebruik van het openbaar vervoer komt terug bij alle groepen, maar is minder groot bij laaggeschoolden en personen die samenwonen zonder partner maar met kinderen.

KINDERWENS

Uit de bevraging blijkt dat er een (mogelijk tijdelijk) effect verwacht kan worden van de coronacrisis op de vruchtbaarheid: 17% van de personen die voor de coronacrisis plannen hadden om kinderen te krijgen, heeft die plannen tijdelijk uitgesteld of definitief opgeborgen. Het uitstel of afstel van de kinderwens als gevolg van de coronacrisis is groter bij laag- en middengeschoolden dan bij hooggeschoolden. Daarnaast gaan personen die met een partner samenwonen, al dan niet met kinderen, veel minder vaak over tot uitstel of afstel dan personen die alleen wonen, zonder partner wonen of (nog) bij de ouders wonen.

ONDERWIJS

39% van de kinderen heeft volgens de ouders het afstandsleren als moeilijk ervaren. Hoe ouder de ouders, hoe vaker ze aangeven dat hun kind de periode van afstandsleren als moeilijk heeft ervaren. Ouders die zonder partner samenwonen geven iets vaker dan ouders die met een partner samenwonen aan dat het afstandsleren door het kind als moeilijk wordt ervaren. Hoe lager opgeleid de ouder, hoe minder kinderen het afstandsleren als gemakkelijk ervaren.

Een grote meerderheid stelt dat hun kinderen een rustig plekje hebben in huis om de lessen te volgen tijdens de periode van afstandsleren (85%). Dat aandeel ligt het hoogst bij oudere ouders, hoogopgeleide ouders en gezinnen die wonen in landelijke gemeenten.

Ruim de helft van de ouders (55%) stelt dat hun kinderen een eigen computer hebben om afstandsonderwijs te volgen. 35% geeft aan dat de kinderen daarvoor een computer van een ander gezinslid kunnen gebruiken. 4% moet op zoek naar een computer op school of bij familie of vrienden.

Ruim de helft van de ouders heeft de kinderen zelf begeleid bij het afstandsleren. 15% geeft aan dat een ander gezinslid de kinderen heeft begeleid. Vrouwen en hooggeschoolden geven vaker aan de kinderen zelf te hebben begeleid. Bij mannen en laaggeschoolden gaat het vaker om een ander lid uit het gezin. 46% van de ouders geeft aan dat tijdens het afstandsleren alles duidelijk werd gecommuniceerd door de leerkrachten, voor 43% waren de instructies niet altijd even duidelijk, bij 4% waren deze helemaal niet duidelijk.

Voor 59% van de werkende ouders was het moeilijk om tijdens de lockdown het begeleiden van de kinderen bij het afstandsleren te combineren met het uitoefenen van de eigen job. Vooral ouders tussen de 35 en 44 jaar en hooggeschoolden hadden het moeilijk met deze combinatie.

DIGITALISERING

De helft van de internetgebruikers gebruikt het internet nu even vaak als voor de coronacrisis, 47% gebruikt het internet vaker. De toename van het internetgebruik in vergelijking met de situatie voor de crisis ligt hoger bij vrouwen, jongeren, hooggeschoolden, personen die wonen in een huishouden met kinderen en personen in de grootsteden.

AANPAK VAN DE CRISIS

De overheidsaanpak van de coronacrisis wordt vaker als slecht dan goed beoordeeld: 30% beoordeelt de aanpak als slecht, 18% als goed. Daarnaast neemt 44% een middenpositie in (niet slecht, niet goed). Mannen zijn kritischer dan vrouwen, jongeren kritischer dan ouderen. De positieve beoordeling van het overheidsoptreden stijgt met de leeftijd, maar pas vanaf 65 jaar ligt het aandeel dat de overheidsaanpak als goed beschouwt hoger dan het aandeel dat de aanpak slecht vindt.

De overheidsaanpak van de coronacrisis mag dan wel kritisch beoordeeld worden, tegelijk is bijna drie kwart van mening dat de opgelegde richtlijnen helpen om de verspreiding van het coronavirus te beperken. Hoe ouder en hoe hoger opgeleid, hoe vaker men overtuigd is van de doeltreffendheid van de maatregelen. Bij de jongeren is het aandeel dat de doeltreffendheid van de maatregelen in vraag stelt het grootst.

COLOFON

Verantwoordelijke uitgever

Statistiek Vlaanderen
Havenlaan 88 bus 100, 1000 Brussel

Werken mee aan dit nummer:

Ahmed Abdelhakim, Ann Carton,
Pieter De Maesschalck, Dirk Festraets,
Annelies Jacques, Dirk Moons, Marie-Anne Moreas,
Jo Noppe, Tina Vander Molen,
Myriam Vanweddigen, Christine Van Peer,
Dries Verlet & Karolien Weekers

Concept & grafische vormgeving

The Oval Office
Statistiek Vlaanderen:
Guy De Smet en Nancy Jadoul

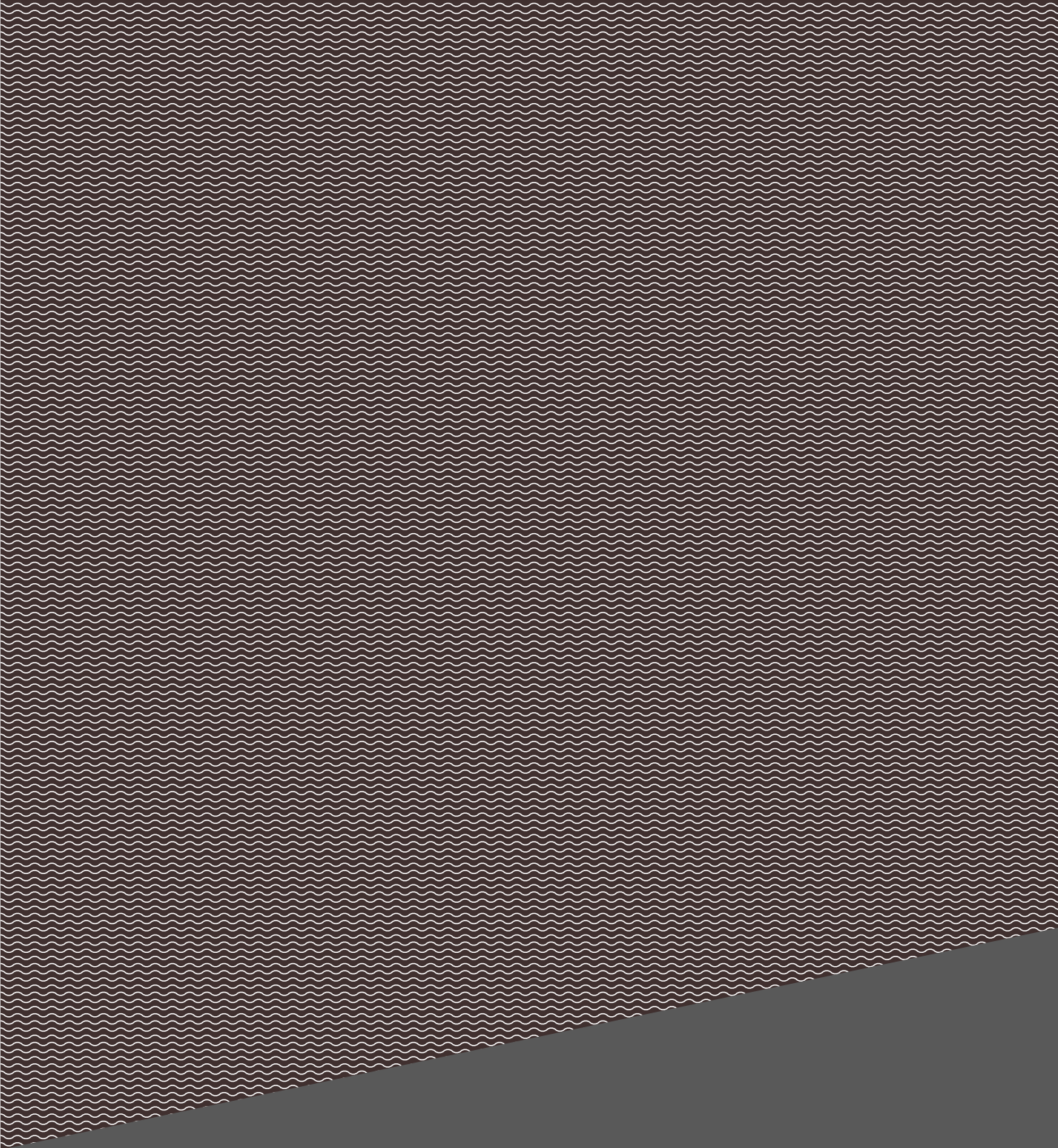
Depotnummer

D/2021/3241/172

Contact

sv@vlaanderen.be

Statistiek Vlaanderen
Havenlaan 88 bus 100
1000 Brussel
statistiekvlaanderen.be